

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja

Kraków, Dunajewskiego 7 Telefon 2502
P.K.O. Warszawa Nr. 151.100 — Kraków 404.100

15 groszy

NARODOWY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie zł. 3.40, z odnośzeniem do domu zł. 3.60 — Zamiejscowa zł. 4.20 — Zagranicą zł. 7.00

Wydawca: Inż. WŁADYSŁAW KUCHARSKI.

Nr 272 — Rok VII.

Red. naczelny: Dr. WŁADYSŁAW ŚWIRSKI.

Zatarg angielsko-egipski

Częściowe złagodzenie sytuacji. — Wojskowe przygotowania Anglii. — Ustąpienie gabinetu Zaglula paszy. — Nowy gabinet ugodowy. — Odrzucenie pośrednictwa Ligi Narodów. — Opinie prasy francuskiej.

Kraków, 26 listopada.

Zatarg angielsko-egipski nieco złagodniał, choć sytuacja jest nadal poważna. Złagodzenie zapowiada fakt podania się do dymisji gabinetu Zaglula paszy. Spodziewają się, że wobec jego następcy gabinet angielski zastosuje taktykę mniej ostrą ze względu na to, iż za głównego winowajcę wydarzeń w Egipcie uważa Zaglulę.

Przebieg zdarzeń od poniedziałku był następujący. Według żądania gen. Allemby do południa w poniedziałek miała być wpłacona przez rząd egipski suma pół miliona funtów. Otóż zadanie to zostało spełnione. Suma odszkodowawcza 500 tysięcy funtów szterlingów została zapłacona na kwadrans przed upłynięciem ultimatum. Przesłał ją Zaglul pasza lordowi Allemby'emu w formie czeku.

Ale rząd egipski w nocy wręczonej równocześnie podkreślił, że kwota ta złożoną jest tytułem odszkodowania a nie kary. Protestuje on przeciwko wycofaniu wojsk egipskich z Sudanu i przeciwko żądaniu zgody na zbyt daleko idące uprawnienia obcych, gdyż żądania te są nieuzasadnione.

Popołudniu w poniedziałek obradował gabinet angielski nad sytuacją. Rezultatem zdaje się tych narad był wtorkowy komunikat urzędowej agencji Reutersa.

Komunikat Reutersa przedstawiający wojskową sytuację Anglii w Sudanie i zawierający oświadczenie, iż klucz sytuacji znajduje się obecnie w rękach lorda Allemby. W Sudanie ogłoszony jest stan oblężenia i wysoki komisarz ma całkowite pełnomocnictwa do działania według swego uznania.

I w rzeczywistości lord Allemby przystąpił do działania. Zgodnie więc z postulatem wyrażonym w ultimatum angielskim rozpoczęło się wycofywanie egipskich oddziałów wojskowych z terytorium sudańskiego.

Także w Egipcie ogłoszony został stan wyjątkowy. Z Malty i Gibraltaru wyruszyły angielskie okręty wojenne z wojskiem. W Kairze zapowiedziana została angielska rewja demonstracyjna, w której wezmą udział wojska lądowe i 500 marynarzy okrętu wojennego Valiant. W danej chwili w Egipcie znajduje się 15 tysięcy wojska angielskiego, a nadto 6 do 8 tysięcy wojska egipskiego. W Sudanie znajdują się dwa bataliony wojska angielskiego, dwa bataliony wojsk egipskich oraz oddziały wojsk złożone z tubylców. Położenie wojskowe jest dla Anglików korzystne.

W Aleksandrii władze angielskie objęły urząd celny.

Taki jest stan zarządzeń wojskowych Anglii. Trzeba przyznać, że zostały one podjęte energicznie i bez względu. Angielskie dzienniki zgodnie aprobowują energiczne stanowisko rządu wobec Egiptu. Jak podają pisma, to energiczne wystąpienie przypisać należy głównie wpływom Chamberlaina i Birkenheada.

Co wobec tych zarządzeń angielskich przedsięwzięrze rząd egipski? Spróbował on skierowania zatargu do Ligi Narodów. Lecz Anglija zastrzeże się najenergiczniej przeciw ingerencji Ligi Narodów w sprawie Sudanu. Anglija jest zdania, że sprawa ta nie należy do Ligi Narodów, ponieważ Egipt nie jest samodzielnym członkiem Ligi, a Anglija w roku 1922 zastrzegła się przeciw mieszaniu się w jej wewnętrzne sprawy.

Dla stanowiska zaś samej Ligi Narodów miarodajną jest depesza z Paryża, donosząca, że generalny sekretarz Ligi Narodów, który powrócił do Genewy oświadczył, że Egipt nie może apelować do Ligi Na-

rodów, ponieważ nie jest jej członkiem. Państwa Ligi Narodów przewiduje, że w imieniu państwa nie należące do Ligi Narodów może apelować do Ligi Narodów państwo należące do Ligi, jeżeli pokój światowy jest zagrożony. Anglija oświadczyła, że nie uznała się kierownictwa spraw wewnętrznych Egiptu, a więc w danym wypadku ma się do czynienia z wewnętrzną sprawą angielsko-egipską i sir Erick Drumond nie sądzi, aby które z państw należących do Ligi przedłożyło tę sprawę Lidze.

Znów okazało się, jak swego czasu podczas zatargu Włoch z Grecją, że Liga Narodów niema nic do powiedzenia, kiedy chodzi o prestiż wielkiego mocarstwa.

W tych warunkach Zaglul pasza postanowił ustąpić. Dymisja jego zgłoszona królowi Fuadowi została przyjęta.

Nowy gabinet tworzy prez. Senatu Ziwar pasza, osobistość ugodowa w stosunku do Anglików. Był już kilkakrotnie ministrem i dłuższy czas reprezentował Egipt w Rzymie.

Reuter w półurzędowym komunikacie stwierdza, że rząd Ziwar będzie „rządem uspokojenia“ i zapowiada, że fakt powołania Ziwar do władzy, pozwoli Anglii na zaniechanie wielu kroków represyjnych.

Zatarg angielsko-egipski wywołał wielkie wrażenie w całym świecie. Szczególnie interesuje się nim Francja, mająca poważne interesy na morzu śródziemnym.

Francja wobec zatargu angielsko-egipskiego

Paryż. (PAT.) 25 bm. Dzienniki podkreślają wagę wypadków, rozgrywających się w Egipcie.

„Le Journal“ stwierdza, iż dzienniki angielskie, które odrzucają myśl o interwencji Ligi Narodów w tym konflikcie, są temi samymi, które domagały się, aby Liga Narodów zadecydowała w sprawie odszkodowań należnych Francji od Niemiec.

„L'Ouvre“ oświadcza, że w sprawie egipskiej jedyna nadzieja jest w Lidze Narodów.

„Ere Nouvelle“ również domaga się interwencji Ligi Narodów.

OFICJALNY POGLĄD ANGIELSKI NA SPRAWĘ ZATARGU Z EGIPTEM.

Londyn. (PAT.) 25 bm. (Tel. Comp.) W komunikacie do pisma rząd angielski wyjaśnia swe stanowisko w sprawie egipskiej. Komunikat powiada, że rząd angielski domaga się usprawiedliwienia się rządu egipskiego z powodu zamachu i ukarania winnych, dalej celem utrzymania pokoju w Sudanie muszą być usunięci stamtąd wszyscy oficerowie i żołnierze egipscy, wreszcie angielskie interesy w Egipcie muszą być strzeżone. Komunikat zaznacza, że

rząd angielski przecenił zdolność rządu egipskiego do samodzielnego kierowania krajem i rozczarował się na tym punkcie.

OPINIA PRASY ANGIELSKIEJ.

Londyn. (PAT.) 25 bm. „Daily Telegraph“ omawiając sytuację jaka się wytworzyła w Sudanie, wyraża zdanie, że rząd angielski jest odpowiedzialny za losy kolonii angielskiej i innych kolonii cudzoziemskich w Egipcie, szczególnie wobec faktu, że przy ogłoszeniu niezawisłości Egiptu było rozesłane zawiadomienie, iż wtrącanie się obcych państw w sprawy wewnętrzne Egiptu będzie uważane przez Anglię za akt nieprzyjazny. Wypadki ostatnich paru miesięcy wykazały jasno zżubne skutki wrogich manifestacji. Manifestacje tego rodzaju winny być bezwzględnie zaniechane. Ponadto rząd angielski winien żądać ponownego wprowadzenia instytucji angielskich doradców w dziedzinach sądownictwa, bezpieczeństwa publicznego i finansów oraz przyznanie tym doradcom przysługujących im dawniej praw.

„Times“ stwierdza, że anarchja w Egipcie wywołana niedołęstwem rządu tamtejszego jest groźna dla wszystkich mocarstw zainteresowanych w północnej Afryce wobec czego powinny one niezwłocznie przedsięwziąć energiczne środki zapobiegawcze.

„L'Avenir“ (organ Milleranda) uważa, iż Zaglul pasza zmuszony był odrzucić niektóre żądania wielkobrytyjskie, gdyż w przeciwnym razie groziłaby mu utrata popularności.

„Echo de Paris“ pochwała stanowisko zajęte przez Anglię, lecz uważa, że stosunek sfer kierowniczych angielskich do Ligi Narodów jest nieco dziwny.

„Figaro“ wyraża opinię, iż Egipt niezdolnym jest do oporu siłom angielskim, lecz niebezpiecznym byłoby, gdyby pożar wzniesiony w Egipcie ogarnął cały świat muzułmański.

Sprawa odnowienia sojuszu grecko-serbskiego.

Warunki Jugostawji.

Belgrad. (AW.) Urzędowy komunikat rządu jugosławiańskiego przypomina, że sojusz z Grecją zawarty dnia 19 maja 1923 roku obowiązywał na lat 10. Rząd serbski wyraził życzenie rozpoczęcia pertraktacji o zawarcie nowej umowy, w której uwzględnionoby zmiany wywołane przez wynik wojny światowej. Motywy tej inicjatywy rządu szukać trzeba w niedawno ogłoszonej konwencji grecko-bułgarskiej o mniejszościach w greckiej części Macedonii, które to mniejszości mają być uważane za bułgarskie. Oprócz tego Serbja ma inne poważne kwestje do załatwienia z Grecją. Przedewszystkiem wolna część portu salonicckiego przeznaczona dla Serbji nie dała w praktyce pożądanego dla Serbów rezultatu, a to wskutek przeszkód ze strony władz greckich w porcie salonicckim.

Po drugie rząd grecki wywłaszczył majątki klasztorne budowane przez królów serbskich na górze Athos. Po trzecie wagony kolei Gewgeli-Saloniki często idą cały miesiąc, pomimo, że linja ta została wykupiona przez Jugostawję. Wreszcie mniejszości

serbskie w Grecji były prześladowane, a ziemię ich po wywłaszczeniu przeznaczono dla emigrantów greckich z Azji Mniejszej.

Wszystkie te kwestje powinny być rozstrzygnięte w sposób przyjacielski. Okazję po temu dają rokowania zmieniające do odnowienia umowy o sojuszu grecko-serbskim.

Konwencja wojskowa między Jugostawją, Rumunją i Włochami.

Wiedeń. (PAT.) 25 bm. „Neue Fr. Presse“ donosi z Białogrodu, że w ubiegły czwartek obradował komitet ministrów dla obrony narodowej pod przewodnictwem króla. Dziennik „Prawda“ organ byłego ministra Darwidowicza twierdzi, że na posiedzeniu tem naradzano się także nad sprawą zawarcia konwencji wojskowej między Jugostawją, Rumunją i Włochami.

Olbrzymi sukces pożyczki francuskiej w Stanach Zjedn.

Nowy Jork. (PAT). 25 bm. Subskrypcja pożyczki francuskiej w wysokości 100 milj. dol. została rozbrana po upływie 45 minut od chwili otwarcia. Bość

zgłaszających przewyższa znacznie wysokość pożyczki. Wypuszczeniem pożyczki zajmował się bank Morgana. Kurs emisyjny wyniósł 94.

Polska armia i marynarka.

Nasze sprawy wojskowe.

(Od korespondenta „Gonia Krak.”)

Warszawa, 25 listopada.

Przykre ognizyty w roku 1920, kiedy amunicja tak nam potrzebna tkwiła w porcie gdańskim czy na stacjach kolejowych ezekich, namoczyły nas jedynego, mianowicie konieczności zatroszczenia się o własne fabryki broni i amunicji, czyli o

rozbudowę własnego przemysłu wojennego,

bo tylko ta rozbudowa raz na zawsze nas uwolni od stamu obecnego, od skazania tylko na transport.

Głównym dotąd naszym dostawcą w tym zakresie była Francja, ale przemysł francuski w stosunkach z Polską popełniał ten sam błąd, co i w odniesieniu do Rosji w czasie i przed wojną światową: mianowicie utrudniał, a nawet wprost uniemożliwiał rozwój polskiego przemysłu wojennego.

Obecnie stosunki te dają się uzgodnić i doprowadzić do uzgodnienia poglądków w tej sprawie z rządem francuskim, który ukławi porozumienie bezpośrednio z przemysłowcami. W każdym razie udało się w okresie tym uzyskać poważne ze strony Francji ustępstwa.

Po uregulowaniu zasadniczych tych spraw załatwiono również za pobytu we Francji min. wojny Sikorskiego szereg spraw szczegółowych. Tak np. uregulowano sprawy

rozbudowy lotnictwa i marynarki.

Sprawę rozwoju lotnictwa potraktowano w ten sposób, że pomyślano nie tylko o lotnictwie wojskowym, lecz i cywilnym. Przy szczegółowym jej omawianiu okazało się jednak, iż przemysł francuski nie był w stanie w tym względzie odpowiedzieć naszym potrzebom, nie mógł mianowicie podać zamówieniom.

Stan ten, oczywiście, był przedmiotem rozważań, rząd francuski przychylił się bardzo poważnie nie tylko do ułatwienia i przyspieszenia zamówień, lecz jednocześnie i do znacznego obniżenia cen, dzięki czemu za dostawy dla Polski z dziedziny lotnictwa będą liczone ceny miejscowe.

Pierwsze aeroplany już do Polski przybyły, przybyła również część tego materiału, który nam przypada z tytułu realizacji pożyczek naszych we Francji.

Obrady Komisji administracyjnej.

Warszawa. Dnia 25 listopada. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu sejmowej komisji administracyjnej przyjęto w drugim czytaniu projekty ustaw: 1) o uzgodnieniu austriackiej ustawy o stowarzyszeniach z konstytucją, 2) o kosztach leczenia ubogich żydów, stałych mieszkańców byłego zaboru rosyjskiego. Referentem dla sprawy pierwszej wybrany został poseł Komopczyński (Zw. L. N.), dla sprawy drugiej poseł Kozłowski (Zw. L. N.).

Projekt, zmieniający niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lutego br. w przedmiocie stosowania na obszarze województwa śląskiego, ustawy dotyczącej państwowej służby cywilnej, zdjęto ze względów formalnych z porządku dziennego do czasu załatwienia tej sprawy w pierwszym czytaniu przez plenum.

Następnie przystąpiono do obrad nad wnioskami posła Kozłowskiego w sprawie znecania się przez policję nad ludnością w Telechoczku, posłów klubu białoruskiego w sprawie ekpedycji karnej w powiecie Kosowskiem, drugiego wniosku w tej samej sprawie, oraz wniosków posłów Kalenkiewicza, Bączkowskiego i Zwierzyńskiego (wszyscy ze Zw. L. N.) w sprawie ogłoszenia stanu wyjątkowego na terenach, na których odbywają się napady bandyckie. Po dyskusji o charakterze formalnym komisja postanowiła nad wszystkimi wnioskami obradować łącznie jako nad wnioskami, dotyczącymi stosunków na kresach wschodnich. Dla zaznajomienia się z materiałem przesłanym komisji przez rząd, wybrano podkomisję, złożoną z posłów Jeremicza, Laszkiewicza i Zwierzyńskiego, która ma komisji przedłożyć sprawozdanie.

W zakresie marynarki państwo nasze musiało w pierwszym rzędzie pomyśleć o zabezpieczeniu transportów, a więc o ochronie wyładowania amunicji. Skoro wyładowywanie w porcie gdańskim, z powodu oporu smutu, jest niemożliwe, trzeba było pomyśleć o

wzniesieniu portu w Gdyni, przystosowaniu go nie tylko do odbioru tego rodzaju ładunków, ale jednocześnie, pewnym wzmocnieniu go od ładu i dania ochrony, która dziś po pamiętnej demonstracji floty sowieckiej, jest zupełnie zrozumiała i konieczna.

Konkordat a obawy prasy ukraińskiej.

Lwów. (AW). „Dziło“ omawia wynurzenia posła Stanisława Grabskiego w sprawie konkordatu i wyraża obawę, że w kołach polskich poczynione będą starania, aby ostrze konkordatu zwrócone było przeciwko cerkwi grecko-katolickiej celem podporządkowania jej władzom świeckim. „Dziło“ dowodzi, że Rusini winni już obecnie bronić się przeciwko możliwemu niebezpieczeństwu. Jakkolwiek sprawa ta dotyczy głównie duchowieństwa, to jednak, zdaniem „Dziła“, społeczeństwo ruckie nie powinno sobie jej lekceważyć, gdyż w związku z konkordatem Cerkiew grecko-katolicka może zatracić swe znaczenie narodowe, co do prowadzi do zamierania jej idei przewodniej.

—XOX—

O polepszenie bytu niższych funkcjonariuszy

Lwów. (AW). Odbył się tu wiec demonstracyjny funkcjonariuszów państwowych. Przemawiała poseł Męczyński, Smulikowski i senator ... Uchwaliło no rezolucje, domagające się podwyższenia mnożnej dla niższych funkcjonariuszy, jednorazowej zapomogi w wysokości dwumiesięcznej pensji, podwyższenia dodatku mieszkaniowego, wstrzymania redukcji podczas zimy, rewizji sposobu przeprowadzenia redukcji, oraz przyjęcia z powrotem na służbę funkcjonariuszy posiadających rodziny.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

USTAWY WEKSLOWE I CZEKOWE.

Warszawa. (AW). W „Dzienniku Ustaw“ ukazały się dwie ustawy, zawierające tekst jednolitej dla całej Polski ustawy wekslowej i czekowej. Wchodzi one w życie od 1-go stycznia 1925 r. Ustawa wekslowa jest powtórzeniem projektu, opracowanego przez komisję kodyfikacyjną, która oparta swe prace na międzynarodowej konferencji dla ustalenia jednolitego prawa.

PRZECIW PODWÓJNYM PODATKOM W PRZEMYSLE GÓRNOŚLĄSKIM. Polski związek handlu, przemysłu i finansów w Katowicach wystosował do władz centralnych w Warszawie wniosek w sprawie zapobieżenia pobierania z przemysłu górnośląskiego podwójnych opłat podatkowych, z jednej strony przez Niemcy, z drugiej zaś przez Polskę. Stan ten, związany jest z podziałem Śląska między oba państwa. Znajdujące się bowiem zarządy przedsiębiorstw po obu stronach kordonu muszą uiszczać podatki tak Polsce, jak i Niemcom. Przemysłowcy śląscy domagają się uregulowania tej sprawy przez ustawy wewnętrzne, jakoteż oddzielną umowę polsko-niemiecką odnośnie podwójnych podatków.

Prochownia i składy amunicji wyleciały w powietrze w Kownie.

Warszawa. (AW). Z Rygi donoszą o wielkim wybuchu w składzie amunicji i prochowni na przedmieściu Aleksety w Kownie. Dotąd wydobyto 4 osoby zabite, dwie ciężko ranne.

Na tem tle rozwinęła się u nas myśl o realizowaniu programu marynarki. Program ten zresztą nie jest nowy, datuje się bowiem z kwietnia a dotyczy głównie

budowy łodzi podwodnych, bo na nie właśnie program ten przechodzi.

Jednym z warunków, które bardzo silnie wstrząsają opinią publiczną w Polsce, są katastrofy lotnicze. Trzeba jednak wiedzieć, iż katastrofy bywają dwójakiego rodzaju: jedne wynikają z błędów materiału konstrukcyjnego, zbytek jego brawury itp., inne zaś z wadliwości technicznych.

Wogóle katastrofy lotnicze zdarzają się wszędzie. Pamiętaj jednak u nas zdarzają się one prawie wyłącznie na aeroplanach, montowanych w fabryce Plage i Laszkiewicz, więc powstała

konieczność bardzo daleko idących zarządzeń represyjnych.

A więc zmniejszono fabryce do jednej piątej kontyngent dostarczanych aeroplanów, wyznaczając jednocześnie wysokie kary za katastrofy, które się zdarzą na aparatach tej firmy, jeśli śledztwo wykaze, że powodem katastrofy były błędy techniczne czyli zły materiał. Ponadto jeszcze wskutek ostatniej katastrofy, w której zginęli dwaj lotnicy, fabryka „Plage i Laszkiewicz“ będzie musiała zmienić trzech dyrektorów technicznych.

J. Wapniarski.

Nowy gabinet turecki

Paryż. (AW). Nowy gabinet turecki utworzył się. Przeszłą i taką obronę narodową objął Fethi bej, taką spraw zagranicznych Szikry bej. Nowy premier oświadczył, że rząd jego jest wyliczony wyłącznie z republikańskiej partji ludowej i prowadził będzie politykę dotychczasowego rządu.

—XOX—

Zamach na byłego króla greckiego.

Bukareszt. (PAT). 25 bm. Wedle doniesień z Brajty władze wykryły plan zamachu na byłego króla greckiego bawiącego obecnie na polowaniach w Besarabji. Linja kolejowa jest strzeżona. Aresztowano kilku Greków, którzy się nie mogli wylegitymować.

—XOX—

SZEŚĆ WAGONÓW Z POCISKAMI ARMATNIEMI WPADŁO DO RZEKI.

Belgrad. (AW). „Politika“ donosi, że na linii do Mostaru wydarzyła się katastrofa kolejowa. Mianowicie wskutek uszkodzenia mostu kolejowego, sześć wagonów towarowych zawierających pociski armatnie, wpadło do rzeki. Szkoła wynosi 50 milionów denarów.

WIELKIE BURZE ŚNIEŻNE W RUMUNJI.

Wiedeń. (AW). Z Bukaresztu donoszą, że od tygodnia szaleją w północnych częściach kraju burze śnieżne, utrudniające ogromnie komunikację. W Bukareszcie zastanowiono ruch tramwajowy i kolejowy z powodu wielkich opadów śniegu. Również z Sofji donoszą o wstrzymaniu ruchu z Ruszczozka do Warszawy i Sofji z powodu burzy śnieżnej. Na południowych stokach wschodnich Karpat spadły wielkie śniegi.

PRZED ZAKOŃCZENIEM WALK W MAROKKU.

Londyn. (AW). „Daily Mail“ donosi, że na placu boju w Marokku toczą się układy między dowództwem hiszpańskim a wodzem powstańców Abd el Kerinem nad zawieszeniem broni.

ZATOPIENIE KRAŻOWNIKA.

Londyn. (AW). 25 bm. Należący do dawnego typu krażownik „Waszyngton“ został wyprowadzony na pełne morze i zbombardowany przez inne okręty. „Waszyngton“ okazał jednak niespodziewaną wytrzymałość, tak, że dopiero eskadra samolotów zdołała okręt zatopić, rzucając bomby z góry.

PRZEDŁUŻENIE WYSTAWY BRYTYJSKIEJ.

Londyn. (PAT). Na posiedzeniu komitetu wykonawczego wystawy Imperjum brytyjskiego, postanowiono przedłużyć trwanie wystawy na rok następną.

HUMOR, IRONJA, SATYRA

W SĄDZIE.

— Prócz tego, że jesteście oskarżeni o kradzież w sklepie, skarżą się na was, żeście właściciela sklepu poturbowali...

— To już nieprawda, nikogo nie uderzyłem...

— A przecież jest świadek... Buchalter ze sklepu...

— Co to mi za świadek, kiedy on też dostał po mordzie odemnie!...

Stan rokowań o konkordat.

Kraków, 26 listopada.

Odnosząc do rokowań, jakie prowadzi pełnomocnik rządu polskiego prof. Stanisław Grabski z Watykanem w sprawie zawarcia konkordatu, dowiadujemy się „Dziennik Poznański”, że rokowania wstępne doprowadziły do całkowitego porozumienia co do punktów zasadniczych. Następnie wymieniony dziennik pisze:

Przedmiotem rokowań są m. in. trzy następujące punkty:

1) Rewizja podziału terytorjalnego diecezji polskich i związanego z tem utworzenia trzech nowych stolic biskupich (w Stanisławowie, Częstochowie i Łomży);

2) Uzgodnienie poglądów co do sposobu przeprowadzenia reformy rolnej w odniesieniu do własności osób i instytucyj duchownych;

3) Zapewnienie Polsce odpowiedniego przedstawicielstwa w łonie Kościoła katolickiego przez nominowanie kardynałów-Polaków.

Co do wszystkich tych punktów doszło już do zasadniczej ugody, aczkolwiek w niektórych punktach istnieją jeszcze pewne trudności.

Stolica Apostolska przyznała zasadniczo konieczność uniezależnienia pogranicznych powiatów śląskich od diecezji wrocławskiej, a północno-zachodnich obszarów Wileńszczyzny od diecezji kowieńskiej.

Stanowi to podstawowy postulat polski, tak z przyczyny germanizacyjnej działalności biskupa wrocławskiego, której ten ostatni dotąd nie chce się wyrzec, jak i z powodu tendencyjnych szykan, jakimi wyprawiali już z równowagi ludność polską na kresach biskup Karłowicz i jego adherenci kowieńscy.

Również pomyślny obrót wzięła sprawa utworzenia trzech nowych biskupstw, w Częstochowie, Łomży i Stanisławowie.

Rząd rosyjski opierał się tendencyjnie wszelkiemu unormowaniu stosunków kościelnych na terytorjum o. Kongresówki, celem ułatwienia tam swej polityki eksterminacyjnej i z tego powodu ilość biskupów na tych terenach nie odpowiada rzeczywistym potrzebom ludności.

Niekładowa konieczność kreowania odrębnego biskupstwa stanisławowskiego wynika zarówno z przyczyny nadmiernej wielkości obszaru biskupstwa lwowskiego, jak i z powodu szczególnego zagrożenia tego terytorjum przez propagandę sekt religijnych, która przystępuje się tam z granic Ukrainy sowieckiej.

Wreszcie wewnętrzny rozłam, jaki zaznaczył się obecnie w kościele grecko-katolickim z przyczyny kwestji celibatu, wywołuje szczególnie w grecko-katolickiej diecezji stanisławowskiej podatny grunt dla propagandy ortodoksyjnej (prawosławnej), na którą i miejscowa ludność rzym-kat. mogłaby być narażoną przy braku odpowiedniej opieki ze strony wyższych władz duchownych.

Kwestja biskupstwa stanisławowskiego była utrudnioną przez opozycję grecko-katolickiej metropolii lwowskiej, gdyż wpływy metropolity Andrzeja Szepetyckiego są jeszcze teraz w Rzymie, a nawet u samego kardynała Gaspariego nader silne. Mimo to załatwienie tej kwestji w naszym dachu nie ulega już — jak zaznaczyliśmy — wątpliwości.

Pewne restrykcje wywołuje jeszcze sprawa granic diecezji wileńskiej, co do której Rząd polski wysuwa projekt wyłączenia z niej powiatów: prużańskiego, kobryńskiego, białskiego i brzeskiego.

Ze sprawą terytorjalnego podziału łączy się kwestja zagwarantowania Polsce odpowiedniego wpływu na nominacje biskupie, która będzie unormowana w konkordacie.

Ogromne znaczenie posiada zarówno dla Rzymu, jak i dla naszych stosunków wewnętrznych sprawa przejęcia prawa własności do posiadłości ziemskich instytucyj i kongregacyj duchownych, bez czego nie mogłaby znaleźć załatwiającego rozwiązania kwestja reformy rolnej, gdyż ziemie poduchowne stanowią jedną z poważniejszych pozycji w zapasie agrarnym, rozporządzalnym przez Państwo na cele reformy rolnej. Wizjami za to przeletanie prawa własności na Państwo, zostaje ono obciążone obowiązkiem zabezpieczenia bytu duchowieństwa (tak rzymsko-katol., jak i grecko-katol.) przez odpowiednie dotacje pieniężne, których wysokość zostanie ustalona później na podstawie obopólnej ugody.

Spór ten został już definitywnie uregulowany w watykańskich rozmowach prof. Stana Grabskiego.

Pewne trudności napotyka sprawa kapeluszy kardynałskich dla polskich wyższych dostojników kościelnych, gdyż stan obecny, przy którym Polska, jako jedno z największych na świecie mocarstw ka-

tolickich, nie posiada odpowiedniego przedstawicielstwa w kurji rzymskiej, nie może być przez nas już dalej tolerowany. Do Rzymu jest wysuwana kandydatura arcybiskupa Cieplaka, zaś Polska miałaby otrzynąć niezależnie od tego trzech kardynałów krajowych.

Ze wymagania te nie są bynajmniej przesadzane, widać chociażby z porównania następujących cyfr: 6 milionów austriackich katolików posiadają 2 kardynałów, 3 miliony holenderskich — 1, 20 milionów niemieckich — 3 itd. Katolicka ludność polska tak co do swej ilości, jak i co do odrębności swego typu narodowego i religijnego dorównuje niechybnie katolikom niemieckim i musi mieć odpowiedni do tego głos w świecie katolickim. Jednakże niechętnie Polsce wpływy w kollegjum rzymskim, inspirowane przeważnie przez sfery niemieckie, utrudniają w znacznym stopniu, zadośćuczynienie tym sprawiedliwym domaganiom. Sprawa idzie w odwolkę również i z tego powodu, że w obecnym roku prawdopodobnie nie

odbędzie się konsystorz publiczny, przy którym są zazwyczaj ogłaszane nominacje kardynałskie.

Wprawdzie nie można się spodziewać, by wszelkie kwestje, które oczekują uregulowania, zostały załatwione odrazu, przeciwnie, pozostanie jeszcze cały szereg zagadnień, które można będzie doprowadzić z czasem do pomyślnego rozwiązania, jednak należy podkreślić z naciskiem, że zbliża się moment uregulowania przynajmniej tych wszystkich spraw, których rozwiązania domagają się palące potrzeby Państwa naszego. Jedną z najważniejszych tego rodzaju spraw będzie to, że z granic Państwa Polskiego zostanie usunięty obcy wpływ polityczny, tak władzy kościelnej wrocławskiej, jak i z drugiej strony kowieńskiej, który zawsze już wyrządzał więcej szkody Kościołowi, niż przynosił pożytku tej stronie, w interesie której był stosowany.

Nie ulega wątpliwości, że Rząd polski, delegując do rokowań z Watykanem prof. Stanisława Grabskiego, uczynił wybór szczęśliwy. Możemy wyrazić — kończy „Dziennik Poznański” — w całej pełni nadzieję, że ułożenia p. Grabskiego uwieńczone zostaną całkowitym sukcesem.

Z posiedzenia Sejmu.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Po odciesianiu w pierwszym czytaniu szeregu projektów ustaw, oraz zdjęciu z porządku dziennego sprawozdania komisji budżetowej, wobec nieprzygotowania drukowanych sprawozdań o dodatkowym preliminarzu za rok 1924, izba przystąpiła do sprawozdania komisji rolnej o projekcie ustawy o państwowej radzie rolniczej. Referował poseł Poniatowski (Wyzwolenie), który w swoim przemówieniu zaznaczył między innymi, że celem ustawy jest utrzymanie stałego kontaktu między organami rządu a społeczeństwem rolniczym. Państwowa rada rolnicza przewidziana ustawą, będzie się składała mniej więcej z 40 osób i będzie nosiła charakter instytucyj opiniodawczej. W skład jej wchodzić będą przedstawiciele instytucyj naukowych, go-

spodarstwa wiejskiego, wyższych uczelni rolniczych, średnich i niższych szkół rolniczych, izb rolniczych, najważniejszych organizacyj i instytucyj rolniczych, wreszcie osoby mianowane przez ministra rolnictwa z pośród wybitnych fachowców. Komisja wprowadza podział mandatów między drobnymi i wielkimi rolnikami, aby rada była odbiciem istotnym stosunków, gdyż jak zaznacza referent, już obecnie wiadomo, że dwie trzecie produkcji rolnej pochodzi od drobnego rolnictwa, a jedna trzecia od wielkiego. Po przemówieniu posłów Kaweckiego (Z. L. N.) i Bitnera (Ch. D.) w obronie poprawek mniejszości, oraz posłów Stolarskiego i referenta, który występował w obronie projektu komisji, całą ustawę w drugim i trzecim czytaniu przyjęto.

Zwycięstwo partyjnego stanowiska.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Dzisiaj odbyło się ostateczne posiedzenie sejmowej komisji dla zbadania sprawy żyrdowski. Większością 1 głosu przyjęto wniosek pos. Moraczewskiego (PPS.), o przekazanie sprawy do rozpatrzenia trybunałowi stałemu.

Warszawa. (AW.) Dzisiaj odbyło się posiedzenie sejmowej komisji żyrdowski, która rozpatrywała zarzuty skierowane przeciwko byłemu ministrowi Kucharskiemu. Po gorącej dyskusji 6 głosami przeciwko 5 przy powstrzymaniu się Piasta uchwalono wniosek posła Moraczewskiego (PPS.).

—xox—

Z komisji sejmowych.

FINANSE KOMUNALNE.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Sejmowa komisja skarbowo pod przewodnictwem pos. Byrki rozpatrywała projekt noweli do ustawy o finansach komunalnych. Referował pos. Michalski (Ch. N.). Po dłuższej dyskusji, w której przedstawiciele wszystkich większych klubów wykazywali niedomagania skarbowości komunalnej uchwalono na wniosek pos. Kozłowski (Z. L. N.), wybrać podkomisję dla rozpatrzenia projektu i uzgodnienia go z ustawą o opiece społecznej, o bezrobociu itp. Do podkomisji weszli posłowie: Byrka, Michalski, Kozicki, Sengjusz (ukradniac), Ledwoch (Z. L. N.), Kiemiński (Piast), Holeksa (Ch. D.), Pączek (PPS.), Froestig (kol. żyd.), Iłski (Z. L. N.).

OBRÓT PRAWNY Z NIEMCAMI.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Połączona komisja sejmowa zagraniczna i prawnicza pod przewodnictwem pos. Marka przyjęła bez dyskusji ratyfikację układów polsko-niemieckich o obrocie prawnym.

SPRAWY NAUCZYCIELSKIE.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Sejmowa komisja oświatowa wysłuchiwała referatów przedstawicieli 4 stowarzyszeń nauczycielskich, o sprawie postulatów zgłoszonych przez te stowarzyszenia, do projektu ustawy o stosunkach służbowych nauczycielskich.

EKSPOSE MINISTRA HANDLU I PRZEMYSŁU.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji komunikacyjnej minister przemysłu i handlu wygłosił dłuższe ekspozycje w sprawie podził i telegrafów.

—oo—

Dzień polityczny.

WZOROWY STAN POLSKICH WIEZIEN.

Warszawa. (PAT.) Wiceminister sprawiedliwości Siemiński dnia 22 bm. w asystencji dyrektora depar-

tamentu karnego Głównego zwieźlił więzienie składowe przy ul. Dzielnej 24 oraz więzienie karne, obejmujące cele, warsztaty i szpitala. Stan tych więzień świadczy o doskonałym porządku i czystości.

ROKOWANIA LOTEWSKO-TURECKIE W WARSZAWIE.

Ryga. (PAT.) Dzienniki lotewskie donoszą, że rokowania o zawarcie traktatu handlowego między Lotwą a Turcją toczyć się będą w Warszawie pod kierownictwem posłów tureckiego i lotewskiego, akredytowanych w stolicy Polski.

KONFERENCJA PRZECIW KONTRABANDZIE ALKOHOLOWEJ.

Helsingfors. (PAT.) Wczoraj popołudniu została otwarta konferencja delegatów Finlandji, Polski, Szwecji, Danji, Norwegji, Niemiec, Estonji, Litwy, Lotwy i Rosji, mająca na celu zapobieżenie kontrabandzie alkoholu. Przemówienie inauguracyjne wygłosił fiński minister spraw zagranicznych. Konferencja potrwa do końca bież. tygodnia.

Z OSTATNIEJ CHWILI.

Rozwój targu angielsko-egipskiego.

Londyn. (PAT.) 25 bm. Wycofywanie wojsk egipskich z Sudanu rozpoczęło się wczoraj. Angielski pociąg pancerny i eskadra lotnicza kontrolowały linję, którą transportowane są oddziały wojskowe.

W najbliższych dniach mają się odbyć wielkie parady wojsk angielskich w najważniejszych garnizonach egipskich.

Z Manchesteru i Liverpoolu donoszą, że angielski przemysł tkacki domaga się od rządu rychłego zakończenia konfliktu egipskiego, gdyż dłuższe trwanie konfliktu spowodowałoby podrożenie dowozu bawełny z Egiptu, co wypłynęłoby niekorzystnie na angielski przemysł bawełniany.

Z Kairu donoszą, że opuszczenie Sudanu przez wojska egipskie postępuje wedle powziętych postanowień. W całym kraju panuje spokój.

W sytuacji w Egipcie nie zasłucha zmiana. Obecnie niema mowy o zaprowadzeniu stanu wyjątkowego.

Z Malty donoszą: Wczoraj osłpłyły do Aleksandrii trzy krążowniki angielskie.

„Daily Mail” donosi z Kairu, że nad portem Sudanu pojawiły się niepokoje. Z chwilą pojawienia się samolotów angielskich tłumy ludzi rozprószyły się.

Parlament egipski wybrał komisję, która ma zbadać przedłożone przez opozycję i zwolenników Zagłubla paszy wnioski i wypracować protest, który będzie przesłany wszystkim parlamentom i Lidze Narodów.

Z raju komunistycznego.

Męczeństwo ks. prałata A. Fedukowicza w więzieniach bolszewickich. Nowa zbrodnia sowietów.

Warszawa, 25 listopada.

W tych dniach prasa warszawska podała wiadomość o rzekomym liście, wystosowanym przez ks. prałata Andrzeja Fedukowicza do Papieża o jego męczeństwach w więzieniach bolszewickich. Sprawa ta, według otrzymanych z pogranicza zupełnie wiarygodnych wiadomości, przedstawia się w następującym świetle:

W dniu 4 listopada 1923 r.

ks. prałat Fedukowicz został zaarrestowany przez G. P. U. (czerezwyczajkę).

W tymże czasie również zostali aresztowani księża: Chmielnicki, Kotwicki, Kłowiński, Słowikowski, Spascki i Traczyński, którzy byli oskarżeni o rzekome szpiegostwo na rzecz Polski. Wobec jednak tego, iż oskarżenie było całkiem gołosłowne, księża zostali zwolnieni z więzienia w dniu 25 grudnia r. ub. Wszyscy jednak mocno ucierpieli podczas 7-tygodniowej męczarni, zaś ks. prałat Fedukowicz spędził kilka tygodni w specjalnej celi dla tortur t. zw. „odmoczce“, gdzie

torturowano go głosem i stosowano wobec niego środki hypnotyczne.

Po wyjściu z tego więzienia ks. prałat Fedukowicz robił wrażenie człowieka zupełnie chorego, nerwowo i fizycznie całkiem wyczerpanego.

Znajomi i bliscy niezwłocznie poczynili starania o

pozwolenie na wyjazd ks. Fedukowiczowi do Polski, lecz władze sowieckie starowczo odmówiły, gdyż chciały nieszczęśliwego kapłana, złamanego fizycznie i moralnie nadużyć dla swych politycznych celów.

Niedługo, gdyż w dniu 9 maja br., został ks. prałat

Fedukowicz ponownie aresztowany wraz księżmi Ulanickim i Kotwickim.

Wszystkich osadzono w najgorszym zianem ze swych okrucieństw więzieniu na całej Ukrainie sowieckiej, w Żytomierzu, ks. Fedukowicz trzymany był tam do 10 km. Stosowano do niego cały szereg tortur, jak zmuszanie do pozostawiania całej nocy w stojącej pozycji, straszaniu itd.

Księża Ulanicki i Kotwicki po kilku miesiącach ciężko zachorowali i przebywają obecnie w szpitalu więziennym w Żytomierzu.

Po 6-miesięcznych katuszach, dnia 9 bm. sędziowie śledczy żytomierskiego G. P. U. (czerezwyczajki) Uzakow i Sokołow

wymusili od wpróż przytomnego, rozstrojonego umysłowo ks. Fedukowicza podpisanie — skomponowanego przez nich listu do papieża.

Oczywiście sfałszowany list ten został ostentacyjnie ogłoszony w prasie sowieckiej w dniu 16-go bm., a następnie obłąkanego ks. Fedukowicza przewieziono do Charkowa i tam wypuszczono na wolność...

Kto chce wywołać rewolucję w Polsce?

80.000 dolarów na agitację komunistyczną w Polsce.

Dlaczego pięciu posłów ukraińców przeszło do klubu komunistycznego? — Wpływ bolszewików ukraińskich z Ameryki na agitację antypaństwową w Polsce!

Warszawa, 25 listopada.

Przed kilkoma dniami pięciu posłów należących do grupy t. zw. „ukraińskich socjalistów“, zgłosiło akces do klubu komunistycznego, powiększając jego liczbę do 7 osób.

Kim są ci panowie? Skrynypa, Paszczuk i tow. Nie wyszli oni z żadnego stronnictwa, ani partji, nie reprezentowali żadnego odłamu ruskiej ludności. Za pieniądze żydowskie wybrani z „16-stki“, znaleźli się nagle w Sejmie bez programu, ani też oparcia o jakiegokolwiek stronnictwo. Zawarli początkowo cichy pakt z „Wyzwoleniem“, ale nie widząc w tem dla siebie korzyści, po ucieczce Ludekiewicza do bolszewji, zaczęli jawnie rezerować w stronę komunistów.

Z ukraińskimi komunistami w Polsce utrzymują żywe stosunki ich koledzy amerykańscy, którzy przesyłali

coraz większe sumy dolarów na agitację bolszewicko-ukraińską w Polsce.

Należy przypuszczać, iż pieniądze te przyczyniły się w niemałym stopniu do ożywienia agitacji ukraińsko-komunistycznej na kresach. Tem więcej, że posłowie ukraińscy prowadzą ją pod osłoną nietykalności poseselskiej, wobec której stoją bezradnie i policja i władze administracyjno-polityczne i sądy, daremnie domagając się wydatnia przestępców.

Dowiadujemy się, że ukraińskich posłów, którzy zgłosili akces do komunistów, pchnęli na tę drogę bolszewicy ukraińscy z Ameryki. Poprostu zażądali tego od nich.

Równocześnie dwa komunistyczne dzienniki w Ameryce: „Ukraińskie Szczodenni Widomości“ z Norwego Jordka i „Robotnicze Wisti“, wychodzące w Wąnnipeg, ogłaszają stałe wykazy przesyłanych sum z wy-

ANNIE VIVANTI.

Triumf dziennikarski młodej Amerykanki.

6) — Talk, talk. Talkże okrucieństwo — szepnęłam. A w sercu wołałam do Henryka o przebaczenie.

— Potrzeba wyszczególnić fakta — ciągnął adwokat. — Mąż panią pobił?

— Talk — odrzekłam drżącym głosem delikwenta.

— Dobrze, dobrze, dobrze — rzecze adwokat. — Ma pani może jakie znaki, jakie rany?

— Znaki?... naprawdę... nie — szepnęłam.

— Może zadraśnięcia, choćby najmniejsze?

— Nie wiem.

Nastąpiła krótką pauza, poczem adwokat zauważył:

— Dla ustalenia okrucieństwa wystarczy groźba uzbrojoną ręką.

— Ach! — zawołałam uradowana. — Talk, talk! Groźby ręką uzbrojoną... zawsze!

— Dobrze, dobrze, dobrze — powtórzył adwokat.

Następnie wyjął z teczki skórzanej plik zadrukowanych papierów. Zauważyłam, że na ankuszach tu i ówdzie były miejsca puste, które adwokat zaczął wypełniać. Z pod oka przeczytałam pierwsze słowa wydrukowane: „Ja niżej podpisana, zdrowa na umyśle i pełnoletnia...

Mój doradca prawny już wywinął piórem i przygotowywał się do pisania.

— Nazwisko pani?

Wyrzekłam, a on wypełnił pierwsze białe miejsce ankusza.

— Imię męża pani?

Mały dreszcz nerwowy wstrząsnął mną, lecz i to powiedziałam.

— Dobrze, dobrze, dobrze. A teraz proszę tutaj się podpisać — i podał mi papier, który podpisałam. — Dobrze, dobrze, dobrze — jeszcze raz rzekł adwokat, wkładając papier do skórzanej teczki. — Obecnie nie potrzebuję nic innego, jak tylko kilka małych wyjaśnień. Wiem, jak trudno kobiecie wejść w pewne szczegóły... dlatego zadam tylko trzy pytania: a) b) c).

a) Jaki dług może pani tu zostać, b) ile może pani wydać pieniędzy, c) czy mąż pani zgadza się na to.

— Nie zgadza się — odrzekłam. — Zdawał się być boleśnie dotknięty.

— Ciężkości — szepnęłam. — A jak długo może tu pani zostać? (Sześć miesięcy?)

— Ach nie, nigdy w świecie.

— Dobrze, dobrze, rozumiem, pani się spieszy. A ile może pani zapłacić?

To twarde pytanie zbiło mię z tropu.

— Boże... nie wiem... — mruczałam, myśląc w sercu, że dwadziestoma dollarami i listem przeproszającym za tryki, wyłobędę się stąd.

Byłam na najlepszej drodze do wykrycia wszystkich koniecznych szczegółów dla mego triumfu dziennikarskiego; może już jutro, wkładając nagły żal, wyznam mu, że mi brak odwagi do ukoniecznienia akcji

mieniem cyfry i nazwiska. Otóż według tych wy-
kazów

przesłali ukraińscy komuniści do Polski w b. r. osiemdziesiąt tysięcy dolarów na wprowadzenie „nowego porządku“ świata, na szerzenie komuny.

Czy Sejm państwowy będzie nadal bezczynnie na robotę antypolską posłów, która znajduje poparcie zewnętrzne ze strony wrogów odrodzonej Polski?

Czy nie należałoby wyjaśnić, w jakim stosunku do tych subsydjów amerykańskich pozostają niektórzy posłowie ukraińscy?

Malarstwo i rzeźba.

OBRAZ LEONARDA DA VINCI.

Nestor włoskich historyków sztuki Adolfo Venturi stwierdził, że znany portret złotnika w galerji Pitti we Florencji przypisywany dotychczas synowi Ghirlandajja, Ridelfo, jest dziełem Leonarda da Vinci. Mistrz, zdaniem Venturiego, oparł na niezbitych jakoby dowodach, małostką tem obraz prawie jednocześnie ze znajdującą się również we Florencji „Adoracją trzech królów“.

NOWA GALERJA OBRAZÓW W WIEDNIU.

W letnim pałacu ks. Eugenjusza Sabaudzkiego w Wiedniu, gdzie w ostatnich latach życia rezydował arc. Franciszek Ferdynand, otwarto „Galerję wieku 19-go“. W trzydziestu salach rozwieszono malowidła w liczbie 450, starannie wybrane z pośród kilku tysięcy obrazów, jakie znalezione w różnych pałacach, które były niegdyś własnością dynastji. Zbiór zawiera nadto liczne minjatury, rzeźby i medale. Jest to druga galerja państwowa, utworzona w Wiedniu, od czasu upadku monarchji. Trzecia kolekcja obrazów z wieku 20-go, urządzona będzie w „Oranżerji“, pałacu w Belwederze.

Rzeczy wesole.

POMYSŁOWY KUPIEC.

Pewien kupiec hurtowy w Budapeszcie, handlujący żelazem, zauważył, iż jeden z jego niegdyś bardzo dobrych odbiorców, zalega z płaceniem należności za pobrany towar. Skutkiem tego posłał mu list z przypomnieniem, a gdy nie skutkowało, posłał drugi, trzeci, czwarty. Zaintrygowany wreszcie tą niepunktualnością tak punktualnego dawniej odbiorcy, udał się do niego osobiście.

— Dlaczego pan mi nie płaci? — pyta go. — Czy interes pański źle idzie?

— Owszem, idzie wybornie — odpowiada zapytany. — Dotąd nie zapłaciłem panu jego należności, bo chcę mieć jak najwięcej listów z przypomnieniami przez pana przysyłanych. Pisane są one znakomicie. Każdy z nich kopuję i posyłam do moich dłużników. I, wyobraź pan sobie, nie było wypadku, aby, otrzymaniaż mój list, któregoś z dłużników nie odesłał natychmiast należności! Czyż wobec tego byłoby rozsądnem z mojej strony zapłacić panu i pozabawić się otrzymywania jego listów z przypomnieniami?...

i wśród tysiąca wymówek i poróżniowań, będą mogła powrócić triumfująca do Nowego Jorku.

Lecz adwokat mówił, a ja uczyłam się tego na pamięć dla „scopu“.

— Pani wie, że dla utrzymania tutaj rozwodu musi się być mieszkańcem północnej Dakoty. Aby zaś być mieszkańcem, należy tu żyć nie mniej, jak sześć miesięcy. Pani nie może pozostać w Georgetown sześciu miesięcy?

— Niemożliwe.

— W wypadkach wyjątkowych wystarczy trzy miesiące — rzecze adwokat, głaszcząc brodę. — Może wypadek pani jest wyjątkowy?

Zdawało mi się, że mogę twierdzić, iż wypadek mój był wyjątkowy.

— Dobrze, dobrze, dobrze, a więc zostanie tu pani trzy miesiące.

Chciałam przerwać, lecz adwokat, położywszy mi rękę, białą rękę na ramieniu, jakby dla uspokojenia mnie, ciągnął dalej:

— Jeśli zaś pani nie może pozostać tutaj trzy miesiące, wystarczy pięć dni. A zrobi się to tak: Papa Miller ma zawsze jeden pokój nie wynajęty od sześciu miesięcy. Chcę przez to powiedzieć, że pokój ten jest przez panią zamieszkały od sześciu miesięcy... Czy pani rozumie?...

I adwokat zrobił do mnie perskie oko.

— Rozumie — rzekłam, jak przez sen.

(O. d. n.)

Z KRAJU.**PAMIĘCI ŚP. BRONISŁAWY LOESCHÓWNEJ.**

Nowy Sącz, 22 listopada.

Dla uczczenia pamięci śp. Bronisławy Loeschówniej, nauczycielki, nieustraszonej pionierki na polu oświaty i wielce gorliwej społeczniczki zawiązał się w Nowym Sączu lokalny komitet z byłych uczennic i współpracowników, który drogą składek zebrał kwotę 353 zł. i na miejscowym emmentarzu postawił kamień pamiątkowy oraz urządził nabożeństwo żałobne. Cześć pamięci Zmarłej!

Figle zury i flory.

BEZ W LISTOPADZIE
zakwitł pod Kościernią.

W piśmactwie pomorskim czytamy: U gospodarza Szuty w Kornem pod Kościernią, zakwitł świeżo po raz drugi w tym roku, biały bez. — O kwitnięciu także innych drzew donoszą również z tych stron.

Z POD ZNAKU ESKULAPA.**NOWY SPOSÓB LECZENIA PIJANSTWA
za pomocą hipnozy.**

Sztokholm. (Tel. pryw.). Znany lekarz, dr Antoni Urstrem, zalecał magistratowi Sztokholmu, że będzie leczył pijaków za pomocą hipnozy. Lekarz ten oświadczył, że w ten sposób uleczył już 600 pijaków.

TEATRALJA.**NOWA SENSACYJNA SZTUKA PIRANDELLA
„L'ALTRO FIGLIO”.**

Na scenie teatru medjolańskiego „Politeama” artyści teatru „Del Popolo” odegrali po raz pierwszy jednoaktowy dramat Pirandella p. t. „L'altro figlio”. Autor, jak pisze „Socjeto”, wytwarza w nowym utworze swoją sytuację wprost przeciwną tej, jaką dał w innej sztuce kilkoaktowej „L'imnestro”. Tutaj kobieta, która kochała męża, a padła ofiarą gwałtu czlowieka nieznanego, daje życie dziecku. Czyim synem będzie to dziecko?

— Twoim — odpowiada żona mężowi — bo moja miłość należała zawsze i jedynie do ciebie, a jeżeli fizycznie drżałam w objęciu owego brutalu, drżałam dla ciebie.

W „L'altro figlio” chodzi o starą żebraczkę, Maragrazia, opuszczoną przez dwóch synów, którzy wyjechali do Ameryki, tam jakooby się zubożeli, zapomnieli o matce i nie odpowiadają nawet na jej rozpaczliwe listy. Listów tych wszakże nie otrzymują, albowiem sąsiadki, które uproszone przez staruszkę, miały je wysyłać, wcale ich nie pisały. Maragrazia ma syna trzeciego i to zamożnego, w wiosce, gdzie mieszka, ale stale odrzuca wszelką jego pomoc i nie chce go znać.

Młody lekarz, który osiedlił się w wiosce, zainteresował się starą żebraczką, wykrył oszustwo i z jej ust otrzymuje wyjaśnienie jej zagadkowego postępowania w stosunku do trzeciego syna.

Bandyci uprowadzili alkoholnego męża, ojca dwóch starszych synów, a gdy chcą go ratować, wtargnęła do ich obozu, ujrzała kłwódcę, trzymającego za włosy odciętą głowę męża. Na jej krzyk zbiry rzucili się na nią, jeden z nich zniwolił ją i z tego straszliwego uścisku zrodził się syn trzeci. Jakiż więc może go kochać, chociaż jest jej synem, jak tamci? Przecież jest żyjącym wspomnieniem owej obydnej sceny, która dzisiaj jeszcze zgrozą ją przetrzymuje.

Dramat o załamaniu werystycznym, napisany jest z potężną siłą i wywarł wielkie wrażenie.

Ze stolicy Polski.

CLAUDE FERRERE I PIETRO MASCAGNI W WARSZAWIE. Autor „Domu ludzi żyjących”, „Konarsze z Mała”, „Nowych ludzi”, „Opjum”, „Ostatniej bogini” innych, Claude Ferrere, ceniony pisarz francuski, przybywa niebawem do Warszawy. Również zapowiedział swój przyjazd Pietro Mascagni, kompozytor powszechnie znanej opery „Cavaleria Rusticana”.

W ZWIĄZKU Z DOSTAWĄ MONET SREBRNYCH Z ANGLJI i stwierdzonej wadliwości pierwszych transportów, przybywa do Warszawy pułkownik Johnson, dyrektor królewskiej mennicy w Londynie.

PROJEKTY USTAW O UTWORZENIU AKADEMII LEKARSKIEJ I AKADEMII NAUK TECHNICZNYCH w Warszawie wpłynęły już do Sejmu.

SĄD POKOJU DO SPRAW DLA LICHWY WOJENNEJ przystępuje do rozważania kilkudziesięciu spraw, wytoczonych przeciwko restauratorom za pobranie wygórowanych cen.

Z pod znaku Temidy**Proces o zamach na Prezydenta Rzeczypospolitej**

Lwów. (A.W.). Jak się dowiadujemy rozprawa przeciwko Steigerowi, oskarżonemu o zamach na Prezydenta Wojciechowskiego podczas Targów Wschodnich we Lwowie rozpisana zostanie dopiero na luty.

Dochodzenia przeprowadzane są w dalszym ciągu. Podobno nie przyniosły one dotychczas nic nowego poza tem, co wykazała rozprawa przed sądem doraźnym.

Świat kobiet.**Zjazd Katolickiego Związku Polek w Warszawie.****Z dwudniowych obrad.**

Warszawa, 25 listopada.

W pierwszym dniu walnego Zjazdu Kobiety Katolickie w Warszawie odbyło się w lokalu Związku zebranie sprawozdawcze. Na przewodniczącą zebrania zaproszono hr. M. Wodzicką z Krakowa. Następnie odczytanem zostało wyczerpujące sprawozdanie za ubiegły rok działalności Związku, obejmujące wszystkie dziedziny życia religijnego, oświatowego i społecznego. Ponadto sprawozdania złożyły delegatki filij prowincjonalnych.

W drugim dniu zjazdu obrady wypełniły bardzo ciekawe referaty ks. posła Wyrebowickiego o „Pracy kobiecej w Polsce po wojnie” i posła Błażejewicza: „Prawne stanowisko Kościoła katolickiego w Polsce”. Po dyskusji zjazd powziął następujące uchwały.

streszczające referaty obu posłów:

I. Biorąc pod uwagę życzenie Ojca św. co do skoordynowania katolickiej pracy społecznej kobiecej, zjazd wzywa wszystkie istniejące w Polsce stowarzyszenia kobiece do zjednoczenia się w Unji Stow. kat. kob. w celu bardziej celowej i wyteżonej pracy nad odrodzeniem narodu.

II. Zjazd wita z radością fakt rozpoczęcia przez rząd polski rokowań ze Stolicą Apostolską w sprawie

konkordatu, wierząc, że będzie to ostatecznym uregulowaniem stanowiska prawnego Kościoła katolickiego w Polsce.

III. Zjazd uważając za rzecz pierwszorzędnej wagi rozpowszechnienie w najszerszych warstwach dobrej książki, wzywa wszystkie swoje Związki i filje do organizowania za przykładem K. Z. P. w Lublinie kolportażu książek przez tworzenie ruchomych bibliotek.

IV. Jako rezultat porozumienia się z delegatkami zjazd postanawia utworzenie sekcji instruktorek okręgowych, któreby w myśl żądań delegatek rozszerzały organizację filij K. Z. P. w miastach prowincjonalnych.

V. Ze względu na wielkie różnice poglądów i poziom moralny różnych wielkich środowisk miejskich, Zjazd domaga się decentralizacji cenzury filmów w państwie i zastrzeżenia teje w stosunku do przedstawień teatralnych, kinematograficznych i cafe-chantant.

V. Zjazd wzywa wszystkie stowarzyszenia katolickie do wypełnienia wotum, zrobionego w maju 1921 roku, ofiarowania berka jako Królowej Polski Najśw. Marii Panny.

Wielcy mistrze słowa.**Przez samobójstwo do literackiej kariery.****Z 37-letniego awanturnika świetny powieściopisarz.**

Literackie kariery nierazkiedy bywają bardzo dziwne. Ale może najdziwniejszą jest karjera głośnego dziś w Paryżu pisarza Panaíta Istrati'ego, autora niezwykle pięknej książki „Kyra Kyralina”.

W pierwszych dniach stycznia 1921 r. przywieziono do szpitala w Nicei jakiegoś oberwańca z poderżniętym gardłem.

Przy rozbiieraniu go, znaleziono pod zniszczonym ubraniem na piersiach list, zaadresowany do Romain Rollanda.

Stan samobójcy był groźny, ale nie beznadziejny. Niedoszłym samobójcą był niejaki Panaít Istrati, 37-letni awanturnik,

pochodzący z miejscowości Braila. Matką jego jest rumuńska chłopka, ojcem był grecki przemysłowiec, który zresztą dawno zniknął z widowni. Od dwunastego roku życia chłopiec wędrował po szerokim świecie; był naprzemian:

kelnerem, cukiernikiem, ślusarzem, malarzem pokojowym, to znowu dziennikarzem, czy fotografem.

Najczęściej nie miał grosza w kieszeni. Ale widywał coraz nowe kraje, coraz nowe ludy, nadował się barwami szybko mknącego życia.

A gdy wreszcie znudził mu się ten żywot tułaczy, postanowił przenieść się do lepszego świata. Wtedy to napisał list do swego ulubionego autora, charakte-

ryzując w tym niejako testamencie duchowym swoje przeżycia, radości i zawody.

Romain Rolland otrzymał ten list za pośrednictwem zarządu szpitala i ocalił Istrati'ego na progu śmierci — dla ludzkości. Samobójcę odratowano, uzdrowiono, a dzięki pomocy dżoni Romain Rollanda życie Istrati'ego nabrało nowej treści.

Świat zaś pozyskał świetnego malarza wrażeń i egzotycznych przeżyć.

Już przed paroma miesiącami wprowadził Romain Rolland swego nowego przyjaciela na widownię literacką, poświęcając mu w „Europe” dłuższy artykuł, p. t. „Un Gionki Balkanique” i ogłaszając tamże piękną opowieść Istrati'ego, brzmiącą niby czarodziejską baśń wschodu, „Kyra Kyralina”. Niedawno nowela ta wraz z innymi utworami Istrati'ego pojawiła się na półkach księgarskich w książkowym wydaniu.

Opowiadania zawierają bardzo wiele autobiograficznego materiału. Istrati jest urodzonym powieściopisarzem, malującym życie w całej jego wielobarwności i różności.

Wprawdzie sam powiada o sobie: „Nie jestem zawodowym pisarzem i nie będę nim nigdy” — ale krytyka w szeregu bardzo pochlebnych ocen wyraża zgodną odmienną przekonaniam.

DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZKU MŁODZIEŻY KOMUNISTYCZNEJ. D. dn. 22 bm. zawieszony został w Warszawie na drutach telegraficznych na wysokości 4 piętra przy ul. Wolskiej wprost domu Nr 50 transparent z napisem: „Uwolnić więźniów politycznych. Z. M. K.”. Sprawców nie wykryto, transparent usunęły władze policyjne.

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI PAŃSTWA W CENTRALI AKADEMICKICH BRATNI POMOCY. Najwyższa Izba Kontroli Państwa przeprowadziła rewizję w księgach buchalteryjnych Centrali Akademickich Bratni Pomocy w Warszawie. W sprawozdaniu tej kontroli zaznaczono, iż księgi prowadzone są bez

ładni oraz istnieją pewne niedobory. Decyzja ta wywołała wśród młodzieży konsternację.

ANKIETA O DOMACH TOWAROWYCH. W dn. 22 bm. odbyła się w Min. Skarbu konferencja wyższych urzędników Min. Przemysłu i Handlu i Min. Sprawiedliwości przy współudziale sfer gospodarczych w sprawie domów towarowych i wariantów. Na konferencji tej przedstawiciele rządu stawiali zainteresowanym sferom gospodarczym pytania. Uzyskane w drodze takiej ankiety postulaty będą rozpatrzone ostatecznie na oddzielnej konferencji w Min. Skarbu bez udziału osób zainteresowanych.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.

Sroda popoł.: „Krzyżacy“ — wieczorem: „Idjota“.
Czwartek: „Krzyżacy“.
Piątek popoł.: „Dziady“.
Sobota: „Spadkobierca“.

REPERTUAR OPERETKI „NOWOŚCI“.

Sroda: „Marjetta“.
Czwartek: „Marjetta“.
Piątek: „Marjetta“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Sroda: „Wesoły hulaka“.

REPERTUARY KIN KRAKOWSKICH:

Promień: „Panna meżatka“; dramat w 6 aktach.
Reduta: „W mroczach melksyfańskiej nocy“; sensacyjny dramat w 6 aktach, w roli gł. sityny Harry Hall; **poza ten** komedia amerykańska w 2 aktach „Mąż na łańcuchu“.
Sztuka: „Królowa młodości“; dramat w 12 aktach.
Uciecha: „Złoty młodzieniec“ (W. Gajdarow), dramat w 9 aktach.
Wanda: „O czym się nie mówi“; dramat w 8 aktach z prologiem według znanej powieści Zapolskiej.
Warszawa: „Quo Vadis“; monumentalny obraz w 10 aktach.
Zachęta: „Na sali balowej“; dramat.

ROCZNICA RONSARDOWSKA obchodzona jest we Francji z uderzającym entuzjazmem. Uroczystości wypełniły cały bieżący rok bez mała. Zaczęto od przygotowywania atmosfery drogą odczytów, które co tydzień wygłaszali co lepsi prelegenci (Nolhae, Laumonier) w pierwszym półroczu roku jubileuszowego. Zaś teraz w jesieni, hołd Ronsardowi złożony przybierze postać coraz plastyczniejszą od posągów po marki pocztowe (honor markowy dzieł Ronsard z jęlnym Pasteur'em od czasów Napoleona III). W przyszłą niedzielę odbędzie się właściwa uroczystość odsłonięcia pomnika w Tours. Fala entuzjazmu przekracza już granice Francji. Wśród licznych zebrań akademickich i uniwersyteckich, jakie odbyły się poza Francją, wymienić należy zjazd Ronsardowski urządzony przed paroma tygodniami staraniem Akademii międzynarodowej języka francuskiego w Brukseli.

WIZYTACJA SZKÓŁ NA LEMKOWSZCZYZNIE. W ostatnim czasie wrócił do Krakowa z wizytacji szkół na Lemkowszczyźnie kurator krak. okręgu szkolnego, p. Owiński. Kurator w towarzysztwie wicekuratora dra Polaka i insp. Drezińskiego zwiedził powiaty sądecki, gorlicki i grybowski. Ogółem zwiedzono około 30 szkół, prowadzonych w języku wykładowym ruskim. Komisja stwierdziła zadowolający stan nauki; jedynie skonstatowano w wielu wypadkach fatalne warunki pomieszczeń. W najbliższym czasie kuratorjum szkolne otworzy dwie szkoły polskie na Lemkowszczyźnie niezależnie od ruskich w ślad za trzema szkołami, które zostały uruchomione w pierwszych dniach bieżącego roku szkolnego.

WYWÓZ KONINY Z KRAKOWA DO WIEDNIA. W bieżącym roku wzmożł się znacznie wywóz mięsa koni z Krakowa do Wiednia. Obecnie tygodniowo wywozi się do Wiednia 5 do 6 wagonów mięsa z koni rzeźnych, których na ten transport zabija się około 350 do 400 koni. W miesiącach zimowych ma być wywiezionego mięsa koni do Wiednia 40 wagonów.

KOMUNIKAT IZBY SKARBOWEJ o obliczeniu podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę od 1 grudnia 1924 r. Rozporządzeniem z dnia 18 listopada br. zarządził Ministerstwo Skarbu, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w miesiącu grudniu br. dokonywany był w dotychczasowym trybie według skali, ustalonej dla potrącenia podatku w miesiącu listopadzie br.: a) dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej okólnikiem Nr. 1, ogłoszonym w Nr. 245 Monitora Polskiego z dnia 24 października br.; b) dla obszaru b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego okólnikiem Nr. 2 ogłoszonym w Nr. 245 Monitora Polskiego z dnia 25 października br. (poz. 778).

WYSTAWA GOLEBI, DROBIU, PSÓW I KRÓLIKÓW otwarta zostanie dnia 30 bm. o godz. 11 rano w Doon Żołnierza Polskiego przy ul. Lubicz. Na wystawę zgłoszono wielką ilość ekspozycji, a w tem ponad 100 psów pokojowych, polczyńskich i myśliwskich. Najmniejszy okaz psa (angielska rasa) waży 1 funt. Wielką atrakcją wystawy była pokaz trybunału i popis psów w skokach.

UJĘCIE SPRAWCÓW KRADZIEŻY MATERJAŁÓW TEKSTYLNICH. Obejrzaj donosiłszy o wykryciu wielkich kradzieży towarów tekstylnych na szkodę firmy Spira i Klein przy ul. Siennej 2 w Krakowie. W związku z temi kradziejami aresztowała policja krak. w dniu wczorajszym Antoniego Piekoszewskiego, Mieczysława Hubina, Anulrzeję Kortynę i jego żonę Katarzynę. W czasie rewizji przeprowadzonej w mieszkaniach wspomnianego sobolników znalezione wielkie ilości materji różnych gatunków, kilkaset metrów kosztownych koronek, kilkadziesiąt metrów sukna, oraz większą ilość bielizny i garderoby. Skradzione towary odebrano aresztowanym i zwrócono poszkodowanej firmie.

STATYSTYKA PRZESTĘPCZOŚCI W KRAKOWIE ZA MIESIĄC PAŹDZIERNIK B. R. Ogółem zgłoszono w październiku 16329 przestępstw w krakowskiej ekspozycyurze urzędu śledczego. Z tego 39 wypadków dezercji, 79 zakłócenia spokoju publicznego, 193 wioczęgostwa i żebractwa, 9 rabunków w „bandach“, 7 rabunków zwyczajnych, 3 morderstwa w „bandach“, 6 morderstw zwyczajnych, 7 dzieciobójstw, 15 przestępstw na tle seksualnym i przeciw moralności, 406 uszkodzeń cielesnych, 91 kradzieży kolejowych bez włamania, 15 kradzieży kolejowych z włamaniem, 126 innego rodzaju kradzieży z włamaniem, 79 kradzieży kieszonek, 472 kradzieży z poła i lasu, 1022 innego rodzaju kradzieży bez włamania, 199 oszustw, 37 wymuszeń, 150 przestępstw z zakresu lichwy i paskarstwa, 46 kłusownictw, 971 przekroczeń przepisów sanitarno-administracyjnych, 2576 przekroczeń przepisów handlowo-administracyjnych, 376 przekroczeń

Tajemnicza śmierć żony robotnika w szpitalu

Jak się dowiadujemy, w ostatnich dniach przewieziono do szpitala św. Łazarza Antoninę Mrowcową, żonę robotnika, która w kilka godzin potem zmarła wśród podejrzanych objawów.

Prokuratura krak. zwróciła się wczoraj do policji celem

wyśledzenia przyczyny tajemniczej śmierci Mrowcowej. Zaobodzi bowiem podejrzanie, że Mrowcowa została otruta. Równocześnie przeprowadzona będzie sekcja zwłok zmarłej w zakładzie medycyny sądowej.

W pościgu za żydowskim oszustem.

Podjezrane bankructwo „Uranji“.

Jak się dowiadujemy, w ostatnim czasie założył kupiec Samuel Monderer biuro sprzedaży artykułów kolonialnych pod firmą „Urania“ przy ul. św. Wawrzynca w Krakowie. Monderer wszedł w kontakt z kilkoma firmami handlowymi i pobral od nich wielką ilość towaru, dając nieznaczne zadatki.

W niedługim czasie Monderer ogłosił niewypłacalność, a zlikwidowawszy przedsiębiorstwo, opuścił Kraków, zo-

stawiając całe rzesze niezaspokojonych wierzycieli. Obecnie wystąpiły w pretensjami różne firmy, jak: Fessel-Lazar, Izaak Huppert, Schenker i Ska, Mojżesz Adelsbrandt itd., których Monderer zarwał na olbrzymie sumy.

Ponieważ poszłaki za zbiegłym oszustem-żydem prowadzą do Wiednia, policja rozstąpiła do szeregu miast w Austrii listy gończe oraz wysłała do Wiednia wywiadownicę. Śledztwo w toku.

Dalsze szczegóły o nadużyciach na poczcie.

Ujęcie fałszerza przekazów.

Przez cały wczorajszy dzień urząd śledczy „pod telegrafem“ prowadził śledztwo w sprawie wykrytych onegdaj na głównej poczcie w Krakowie nadużyć w dziale przekazowym. Podejzranego o popełnienie nadużyć b. praktykanta pocztowego Jana Lechowicza zdołała policja

ująć. W czasie pierwszych dochodzeń Lechowicz wyplerał się, dopiero po dłuższej indagacji przyznał się do sfalszowania dwu przekazów pocztowych na łączną sumę ponad 1000 zł. Lechowicza odstawiono do aresztów policyjnych.

Śledztwo przeciw krak. wywiadowcom policji

Śledztwo policyjne w sprawie aresztowanych w ubiegłym tygodniu wywiadowców policyjnych, Jemeca i Cyronia, będących pod zarzutem nadużycia władzy urzędowej, zostało już ukończono. Oba wywiadowców odstawiono do więzień sądu okręgowego kamernego, gdzie sędzia śledczy dr Czuma rozpoczął przesłuchanie obwinionych.

Pościg, zarządzony za zbiegłymi kupcami, właścicielami zakwestjonowanych ksiąg handlowych (Bucheisterami) nie dał dotąd żadnego rezultatu. Jak się wie, w sprawie tej prowadzą równocześnie dochodzenia władze skarbowe celem ustalenia szkód na jakie został narażony Skarb Państwa z powodu fałszowania ksiąg kupieckich.

Z SALI SĄDOWEJ.

Siódmy dzień rozprawy przeciw Wandzłowi

Rozprawa wczorajsza rozpoczęła się przesłuchaniem świadka Julji Wandzłowej, żony oskarżonego, która przed stawia stosunki majątkowe oskarżonego w Ameryce, jako pomyślnie, wyrażając się, że szkoła przynosiła oskarżonemu znaczne dochody, cyfr jednak nie podaje i zeznaje ogólnikowo. Na utrzymanie domu dawał oskarżony 20 dolarów tygodniowo, z czego mogła dobrze dom prowadzić. Organizacją Banku w Ameryce się nie zajmowała. Bywała tylko przewożona na zebraniach i zna szczegóły spraw, które tam omawiano. Twierdzi, że oskarżony wyjeżdżając z Ameryki miał 86.500 dol. własnego majątku, z czego 6.500 dol. wiozła na siebie, reszta zaś była w kilku dużych kopertach między bielizną w kuftrze, nadanym na bagaż. Po przyjeździe do Krakowa zaangażował oskarżony Górkę do zmiany pieniędzy i zniama ta twała do końca maja, później niemiął jeszcze Górka dolary stanowiące własność oskarżonego, ale wówczas i sam oskarżony zamiana się zajmował. Schował w Banku służył na przechowanie dolarów oskarżonego, cały kapitał zakładowy w markach trzymał oskarżony w domu. Powodem niesnasków między oskarżonym a dyr. Klimczakiem była kwestja wyborów. Świadek kupił od oskarżonego a raczej wpłacił oskarżonemu na kapitał zakładowy 180.000 Mkp i brała udział w walnym zgromadzeniu, została też wybrana do Rady zarządczej i podpisywała dokumenty załączone przez protenta do protokołu walnego zgromadzenia, nie umie jednak wytłumaczyć, w jaki sposób na podpisanej przez świadka liście akcjonariuszy figuruje zeznanie tego świadka nie nowego do sprawy nie przyniosły z wyjątkiem jednego nowego szczegółu, a mianowicie, że na walne zgromadzenie 31 lipca 1921 przewiózł oskarżony z mieszkania swego w dwóch skrzyniach 100 milionów Mkp w banknotach 1000 Mkp i umieścił tę skrzynię obok sali posiedzeń za specjalnie zbudowaną ścianką, uczynił zaś to dlatego, aby gdy kto z akcjonariuszy zapyta się o kapitał zakładowy, okazał mu go.

Na zapytanie świadka podaje, że o ustawieniu skrzyni za ową ścianką nikt z akcjonariuszy obecnych na posiedzeniu nie wiedział, że oskarżony składając sprawozdanie ze swej działalności, nie o tym szczególe nie mówił, oraz, że skrzynie z pieniędzmi zostały z mieszkania oskarżonego przewiezione na zgromadzenie i z powrotem w nieobecności i bez wiedzy akcjonariuszy.

Po przerwie południowej zeznawał jako ostatni świadek

dr Spohn, który sprawował w Banku od września 1921 funkcję doradcy oskarżonego, zaś od 1 maja 1922 stanowisko wicedyrektora Banku. Świadek ten opowiada roz-wlekłe o sprawach dotyczących szukania lokalu a następnie budowy hali Banku w pałacu biskupim. Z chwilą rozpoczęcia przez Bank czynności, badał z polecenia oskarżonego założone świeżo księgi Banku i zwracał uwagę oskarżonego, że jego zdaniem księgowość ta jest wadliwa. Na zapytanie znanców, jakie świadek podniósł zarzuty przeciw buchalterji i jak wedle jego przekonania kasa i księgi winny być urządzone i prowadzone, świadek zeznaje, że nie zna się ani na księgowości, ani na prowadzeniu Banku wogóle, gdyż nigdy tem się nie zajmował. To oświadczenie wwołuje na sali zrozumianą wesołość. Świadek nie wie, kiedy nastąpiła wymiana dolarów na marki i jakkolwiek żył w stosunkach bliskich z oskarżonym, ciesząc się jego zupełnem zaufaniem, nie prowadził z nim nigdy na ten temat rozmowy.

Na zapytanie trybunału świadek podaje, że wiadomo mu było, że pierwotny kapitał akcyjny został przewieziony z Ameryki w dolarach, jednakże świadek nie zastanawiał się wtedy nad tym, że chwila zmiany dolarów na marki miała decydujące znaczenie ze względu na ustawowy spadek naszej waluty. Świadek podaje również ciekawy mowy szczegół, że jeździł w październiku 1921 z Pluteckim do Gdańska, gdzie oferował kupcom sprzedaż lasów, na które Plutecki miał opcje, świadek jednak opcji tych nie oglądał i nie wie nawet na kogo opiewały.

O godzinie 3 popołudniu rozprawę odroczone do dnia. Rozprawę wypełni dalsze zeznawanie tego świadka, oraz orzeczenie znanców.

ECHA ZAJŚC LISTOPADOWYCH.

Wczoraj przed trybunałem wojskowym, któremu przewodniczył pułk. Habura, odbyła się rozprawa przeciw por. Eugeniuszowi Hollikowi z 16 pp., oskarżonemu o złozenie fałszywych zeznań w procesie mjr. Dziadosza. W sprawie tej toczyła się już rozprawa w kwietniu br., zakończona wyrokiem uwalniającym, ocołi Najwyższy Sąd Wojskowy w Warszawie wyrok ten zmienił.

Po przeprowadzonej wczoraj rozprawie, po przesłuchaniu świadków, prokurator pułk. dr Chępciel i rzeczowych w wywodach obrońcy dra Zdzisława Kwiecińskiego, wydał trybunał ponownie wyrok uwalniający por. Hollika. — Rozprawa zakończyła się około godz. 2 popoł.

melunkowych, 1526 opilstw, 7522 różne. Oprócz tego do niesiono o następujących wypadkach: Pożary przypadkowe 51, samobójstwa 21, morderstwa 35.

TRAGICZNY ZGON DWÓCH POLICJANTÓW. Miassem naszym wstrząsnęły w ostatnich dniach dwa wypadki tragicznej śmierci funkcjonariuszy policyjnych, którzy podejzawsz pełnienia służby ponieśli śmierć pod kołami pociągu.

Pierwszy zginął post. Szukański, pełniący służbę na moście kolejowym między Polgórzem a Krakowem. Z nie wiadomych przyczyn — być może zawadziwszy karabinem o maszynę, dostał się Szukański pod koła pociągu i zginął na miejscu. Przez zwłoki Szukańskiego przejechał także następny pociąg, idący tym samym torem i rozniósł je prawie na szczyłki, które rozrzucone były na długiej przestrzeni.

Pogrzeb śp. Szukańskiego odbył się w poniedziałek przy udziale orkiestry policyjnej i kompanji honorowej P. P. Śp. Szukański pochodził z Poznańskiego.

Również straszną śmiercią zginął st. post. Kubala, który od Krakowa konwojował transport przesyłek wartościowych przy pociągu Nr. 481. Wedle przypuszczeń Kubala wyszedł na stacji Podgłęże z pociągu i patrolował wzdłuż wagonów. Kubala, być może, w czasie mgły, wpadł pod pociąg i zginął. Na głowie zmarłego widoczne

są dwie rany tłuzzone, reke zmarłego znaleziono na sąsiednim torze. Zgon śp. Kubali nie jest do tej pory dostatecznie wytłumaczony, a pewne, co prawda bardzo nikłe poszłaki zjawiałyby się wskazywać, że może być tu mowa także o zbrodni. Nie jest wykluczone, że śp. Kubalę zamordował jakiś opryszek, a potem zwłoki ułożył na torze kolejowym. Śledztwo w tym kierunku prowadzą miejscowe władze policyjne. Śp. Kubala osieroził żonę i dziecko. Zwłoki jego przewieziono do Krakowa, gdzie dziś odbędzie się pogrzeb.

WYPADŁ Z TRAMWAJU. Wczoraj wypadł z tramwaju Dziura Jan, lat 13, zajęty w restauracji Figla przy ul. Zwierzynieckiej i doznał licznych obrażeń na głowie. Nieszcześliwego opatrzyło pogotowie ratunkowe i pozostawiło opiece domowej.

POŻAR W FABRYCE MURANY'EGO. Wczoraj popołudniu w fabryce stolarskiej Murany'ego przy ul. Wincen-tego Pola zapalił się ter w kotle podczas polewania kiloc-ków brukowych. Kloceki spłonęły doszczętnie. Wezwana straż pożarna ogień zlokalizowała. Szkodła 1000 zł.

ODCZYT PROF. KS. KRUSZYŃSKIEGO „Groby wawelskie i ich obecna konserwacja“ — z przyczynami — odbędzie się staraniem Katol. Związku Polek w środę 20 listopada br. o godz. 6 wieczorem w sali Muzeum techniczno-przemysłowego, Smoleńsk 9.

Z krainy miliardów.

Rocketeller bogatszy o 100 milionów dolarów w ciągu 2 tygodni

Gwałtowna tendencja wzrostowa, jakiej dotąd nigdy jeszcze nie notowano, panuje w dłuższym ciągu na giełdzie w Nowy Jorku.

Dzień 21 bm. był pod tym względem rekordowy. W dniu tym bowiem, już w pierwszej godzinie po otwarciu giełdy, przeszło z rąk do rąk 600.000 rozmaitych akcji.

Na skutek zwycięstwa partji republikańskiej przy ostatnich wyborach, poszły szczególnie w górę akcje „Standard Oilu“, przez co „król naftowy“, **Rocketeller młodszy, zarobił 100 milionów dolarów w ciągu ostatnich dni piętnastu.**

Imi. pomniejszych potentatów finansowi, pozarabiali także kolosalne sumy.

Z romantyki bandytyzmu we Włoszech.

Śladami Rinalda Rinaldiniego.

Dnia 1 bm., jak donoszą dzienniki włoskie, zajęły przed koszary karabinierów (żandarmerii) w mieście sardyńskim Passari dwa eleganckie samochody. Wysiedli z nich dwaj mężczyźni we wschodnich, szkarłatnej barwy strojach górali sardyńskich, w towarzystwie kilku znanych w mieście adwokatów, weszli do koszar i dali się **dobrowolnie aresztować.**

Byli to słynni na całe Włochy przywódcy rozbójniczej bandy — **Nicola Luccu** i **Conraïne Corraïne**, którym sprzykły się, marazje, rzetelność bandytów i którzy oddali się sami władzy, powiewając, jak oświadczyli, niema na wyspie Sardynji sądu przysięgłych, mającego odwagę ich skazać.

Bandę, której byli dowódcami, sformował jeszcze w roku 1908, zabijając później w walce z karabinierami, **Onorato Luccu.**

Uboższa ludność Sardynji po wsiach i miasteczkach dopomagała im na kradzionym kroku, częścią z obawy przed ich zemstą, częścią z prawdziwej sympatii, ponieważ **Luccu i Corraïne rabowali tylko ludzi bogatych, a biednych nieraz wspierali.** Przed kilku laty udało się karabinierom schwycić podstępem Corraïne. Gdy więziono go skutego kajdanami na rękach przez pierwsze miasteczka, zdołał je rozerawać, będąc obciążo-

nym niesłychaną siłą mięśni i wyskoczyć z wozu. Tym, który zgrzeszył się, aby oglądać schwytanego bandytę, rozstąpił się dla zrobienia mu wolnego przejścia i nie znalazł się ani jeden człowiek, któryby pomógł karabinierom, gdy rzucili się do pościgu za nim.

Obydwaj przywódcy dbali przy tem o swój „honor bandycki“. Gdy w r. 1921 jakaś inna banda porwała synka pewnych znaczących właścicieli ziemskich dla wymuszenia okupu i gdy rozpuszczono wieści, że to oni dopuścili się tego porwania, Luccu i Corraïne wyszukałi przeciwnych sprawców i zmusili ich, aby ichłopea zwrócili rodzicom, a sami oddali się karabinierom.

Postanowili powrócić do życia normalnego, zawiadomili rycerscy bandyci swych adwokatów i poprosili im przybyć w góry na wskazane miejsce, gdzie oczekiwali ich w swych malowniczych strojach, siedząc na pysznych rumakach.

Czy przysięgli sardyńscy będą mieli odwagę, lub nie, aby wydać wyrok potępiający na tych godnych następców Rinalda Rinaldiniego — dowiemy się po niezbyt długim czasie.

ła się, że nie wyjdzie za mąż inaczej jak za dziewczynka z bujną przeszłością.

Ojciec jej namawia więc dobrze zaszanowanego, nie podstarzałego kawalera i spółnika swego Maksa Stieglitzza, aby udał wileńskiego uwodziciela, który miał romans z gwiazdą filmową, **Mia Rey.** W tym celu sam podrabia na fotografii **Mia Rey** dedykację dla Maksa Stieglitzza pełną niezwykłych serdeczności. Środek nie zawiodł. Stieglitz zdobywa serce zwaną **ujowanej Niemki.** Dzień zaręczyn ogłoszony w dziennikach, gdy w tem, o zgrozo! **Mia Rey** zjeżdża osobiście do niemieckiej miejsciny z narzeczoną, dowiaduje się o wszystkim i pragnie oddać szantażystę pod sąd. W ostatniej chwili lituje się jednak doli biednego Maksa i zwraca go — jego narzeczonej. Słowem „bujda na resorach“. Obsarła sztuki zawiodła.

P. Fertner jako spółnik **M. Stieglitzza** rolę położył i nie umiał dotrzymać kroku Stieglitzowi granemu doskonale przez **p. Dobrzańskiego.** **P. Miedzińska** w roli **Mia Rey** pokobiła wzrok efektywną ualera. Całość wypadła niejednolicie. Jedni się śmiali, drudzy się żalili, jakby ich kto na kawal naciągnął.

L. Skoczył.

ZE SREBRNEGO EKRANU.

UCIECHA. Włodzimierz Gajdarow — czyż dwa te małe słowa nie wystarczają? Ulubieniec kobiet, szczęśliwy w swym nieszczęściu, jakby nazwał filozof to szczęście; otóż oczekiwany przez tłumy zwolenników, zawitał do Krakowa, i święci swe tryumfy w „Uciesze“, on: **Złoty młodzieniec**, a jeśli jeszcze **P. T. Panie** otrzymają portret, to zapewne sukces kasowy będzie niemały. Sed ad rem. Otóż było tak: złoty młodzieniec ma narzeczoną, którą on kocha szalenie, ona przeciwnie jego wcale, nie polując na jego majątek. Zrozumiałszy to z czasem, zrywa baron z narzeczoną, by niedługo potem zadurzyć się w swej pokojówce, której to stanowisko ofiarował po znalezieniu jej, umierającej z głodu. Gdy jednak przyłapał raz pokojówkę na ramię ramionach innego, postanawia odebrać sobie życie... Gra i wystawa bez zarzutu; w roli narzeczonej występuje Polka, **Helena Makowska.** **be.**

GIEŁDA.

Kraków 26 listopada.

DEWIZY W OBROTACH BANKOWYCH.

Dolar 5.19 i pół; Nowy Jork 5.19 i pół; Londyn 24.05; Amsterdam 209 i pół; Praga 15.73; Paryż 27.70.

Na giełdzie efektów kursy papierów nie uległy zmianie. Na rynku pieniężnym minimalne obroty. Praga i dolar utrzymane. Na pogiełdziu ruch większy.

Akcje. (Cyfry w złotych).	W transakcji:
Bank Przemysłowy	0.33
Bank Hipoteczny	0.55
Ziemski Bank Kredytowy	0.14
Bank Związku Spółek Ziemskich	6.00
Pharma (B. Jaworński)	0.75
Zieleniewski	11.10—11.25
H. Cegielski Poznań	0.51—0.55
Trzebińca Żelazo	0.64—0.67
Parowozy	0.34—0.35
Bórka	17.00
Siersza	5.75—5.10
Tepege	2.60—2.70
Polska Nafta	0.64—0.66
Azot	0.36
Elektrownia Siersza	0.24
Chmielów	0.53
Chodorów	5.60
Chybie	6.50

AKCJE NA POGIEŁDZIE.

Jaworzno drobne 17—16.50; Jaworzno (a 25) 16.25; Gazy zachodnie 3.25; Gazy wschodnie 15—14.75; Nobel 1.60 do 1.70.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Akcje: Bank Handlowy 5—10; Bank Związku Spółek Ziemskich 6.00; H. Cegielski Poznań 0.50; Parowozy 0.33. Starachowice 1.82; Zieleniewski 11.00; Zyrardów 10.65; Spirytus 2.39; Chodorów 5.45; Nobel 1.70. Bank Przemysłowy Łwów 0.32; Ursus 1.60.

GIEŁDA WIEDENSKA.

Kursy papierów polskich w tysiącach koron austr.: Bank Hipoteczny 8.9; Góleszów 7.20; Siersza Gómicza 85; Fanto 285; Lumen 14; Nafta 220. Schodnica 276; Karpaty 202.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zamknięcie giełdy: Warszawa 100.50—99.50.

TEATR „BAGATELA“.

Wstydlwy hulaka.

(Sztuka w 3 aktach **Arnolda i Bacha**).

Już tytuł wskazuje, czego się widzi po tej sztuce ma spodziewać. Jest to farsa, ale napisana przez Niemców. Farsa niemiecka — *contradictio in adjecto*! Przystawiona ciężkość niemiecka zaciężyła nad całą niemiecką komedią, a oż dopiero mówić o farsie. Dowcipy niemieckie ciężkie jak knebły, wymagają od widza dwóch rzeczy: grubej skóry i dużo tłuszczu. W przeciwnym razie przeciatają się w bolesne ukłucia nerwów, na które reaguje się głośnym okrzykiem: **Ależ to głupie!**

Córka jednego z przemysłowców niemieckich upar-

II. Wystawa jesienna w „Salonie dzieł sztuki“

Wyczółkowski. — **Hofmann.** — **Axentowicz.** — **Uziembło.** — **Jerzy Kossak.** — **Wojciech Kossak.** — **Karpiński.** — **Grott.**

Twórczość wiodących artystów ma to do siebie, że cechy jej uderzają w każdej ich pracy, choćby rozmiarami skromnej a treścią prostą. Te cechy — to ów „pazur lwa“, znaczący swe ślady za każdym poiągnięciem pędzla lub ołówka. Widzimy go np. w takim „Wnętrzności lasu“ mistrza **Wyczółkowskiego**, które stanowi przednią ozdobę III wystawy jesiennnej w „Salonie dzieł sztuki“ p. **K. Wojciechowskiego.** W rysunku tym dał artysta las okryty śniegiem ze świeżymi śladami jego mieszkańców, w powietrzu unoszą się płatki śniegowe z okiści. Temat więc bardzo prosty. A mimo to ma się wrażenie, iż rysunek ów jest przepięknym w swej prostocie poematem, stworzonym na cześć polskiego bomu. Wydobyć taki efekt malarski takimi prostymi środkami, jak na tym rysunku, zdoła tylko **Wyczółkowski**, któremu zaiste przystoi epitet: „**artysta z Bożej łaski**“.

Od pewnego czasu zwrócił się **Hofmann** z widocznym upodobaniem, podyktowanym przez wrodzony mu sentyment, do malowania główek dziecięcych, które odzwierciedla z właściwym sobie wdziękiem. W tym rodzaju wystawił teraz oryginalnie pomysły tryptyk pt. „**Marzenia o miłosnych migdałach**“, w któ-

rym dał się tem główek dzieł, każda o innym typie a każda z tym osobliwym wyrazem, jaki zjawia się na twarzyczce dziecka, gdy pograża się w marzenia budzące się do życia, mapoty uświadomionego intelektu. Parę innych obrazków z główkami dzieł ma te same zalety, co i tryptyk, a przedewszystkiem ten sam polot poetycki, idący w parze z intuicyjną obserwacją natury i zdolnością do chwytania w lot tak szybko u dziecka zmieniającego się wyrazu twarzy.

Akwarellowy szkic do „**Święta Jordana na Rusi**“, tematu obrabianego przez **Axentowicza** nieprzeliczoną ilość razy, przypomina świeżość tego artysty z dawnego okresu jej rozkwitu.

Po doskonałym „**Wawelu**“ oraz „**Fragmencie z Wawelu**“ **Uziembły** pokazuje się, że utalentowany malarz potrafi wydobyć nawet z tak opatrzonego tematu, jakim ta siedziba królewska, coś nowego, coś, co imponuje oryginalnością ujęcia i wykonania a bez ujemnej prawdy. Kilka dawniej w „Salonie dzieł sztuki“ wystawionych widoków architektonicznych **Uziembły** — a między nimi „**Sukiennice**“ — było zapowiedzią tej maestrii, jaką osiągnął w wystawionych obecnie widokach **Wawelu**.

Z prawdziwym zadowoleniem oznaczam, że **Jerzy Kossak** zdaje się iść dalej w tym samym dla siebie kierunku, o jakim pisałem w ostatnim sprawozdaniu z „**Salonu dzieł sztuki**“, a mianowicie w kierunku **tworzenia kompozycji**, wychodzących poza zazwyczajne koło obrazków z tematami miętyle wojennymi,

ile żołnierskimi, które wciąż podawane, choćby z rozmaitym sosem, muszą wreszcie przyjeść się widzowi. Nadesłany przez niego obecnie „**Św. Hubert**“ jest bezpretensjonalną, ale bardzo jasną, mówiącą za siebie, więc niewymagającą komentarzy kompozycją. Jest w tym obrazie jakiś szlachetny „gest“ artystyczny, czy w pełnym czci ruchu świętego myśliwca, czy w ruchu konia, cofającego się z pokorą przed znakiem kirzyża, co promienieje między rogami jelenia, czy w ruchach psów gończych z sierścią przez strach zjeżoną, czy też we wschodniej postaci zwierzęcia, które jakby wiedziało, jaki to znak świeci nad jego głową, czy mareszcie w tej kapitałnie podmalowanej przyczynie, gdzie po hałasie, towarzyszącym łowom, zapamowała miema groza i zdziwienie ze ciężą połączoną...

Wojciecha Kossaka małe obrazki: „**Wzięcie do niewoli bolszewika**“, „**Generał Skrzynecki**“ i „**Z kampanji zimowej**“ malowane są ze zwykłą temu artyście brawurą i łatwością a uderzają w nich w wszystkich: wybornie traktowany pejzaż i dosadna charakterystyka żołnierza, zarówno generała, jak szeregowca.

Kwiaty Karpińskiego, jakie teraz oglądamy w „Salonie dzieł sztuki“, posiadają całą pełnię zalet pędzla tego artysty, który jako malarz pięknych kobiet i ich symbolu pięknych kwiatów, zdobył sobie w malarstwie polskim jedno z czołowych stanowisk.

Także **Grott** wystawił tym razem bardzo dobre kwiaty, między którymi na szczególną uwagę zasługują „**Cinerarie**“, malowane śmiało a wytwornie.

Józef Trepka.

Z plekta dni dzisiejszych.

Wnuk morduje swą 75-letnią babkę.

Młodocianemu mordercy grozi kara śmierci.

Lódź, 25 listopada.

W powojennej atmosferze, przesiągniętej zapachem krwi — stare zdanie, iż **człowiek jest wilkiem dla człowieka**, znajduje, niestety, zbyt częste uzasadnienie.

Wypadek, jaki miał miejsce przed kilku dniami we wsi Bolesławów, obok Andrzejkowa pod Łodzią, jest gołym faktem morderstwa z chęci zysku, nie jakimś czynem w stanie afektu. Marjan Cłapiński, 17-letni chłopak

zatapia bagnet w piersiach swej babki, celem zdobycia pieniędzy!

Całym powodem morderstwa było pragnienie uzyskania 50 złotych!

Z premedytacją, z zupełnym spokojem wnuczek zabija staruszkę. Nie dość tego — jakby upojony widokiem trupa — pragnie i dziadka swego zamordować, usiłując spowodować otwarcie zatrzasniętych drzwi wołaniem: „Dziadziu, otwórz, to ja, wnuk twój! — a widząc, iż to nie skutkuje, woła zmienionym głosem: „Otwórzcie, policja!”

Sąd doraźny w Łodzi nad ujętym mordercą odbędzie się w dn. 28 listopada. Cłapińskiemu, bez względu na jego wiek, grozi kara śmierci.

Odkrycia i wynalazki

Posąg liczący 7000 lat.

Niedawno temu dokonana w egipskiej wsi Sakkara, położonej u brzegów pustyni libijskiej a słynnej z wielu odkryć tam dokonanych, nowego, wielce ciekawego odkrycia. Odkopano mianowicie **posąg, przedstawiający króla Zosera z III dynastji**, wykuty w kamieniu wapiennym.

Jest to pierwszy odkryty posąg z czasów III dynastji a zarazem pierwsza znaleziona podobizna tego króla, będącego fundatorem słynnej piramidy ze stopniami. Posąg zachował się bardzo dobrze. Przedsta-

wia on króla z głową lekko ku przodowi nachyloną.

Piramida ze stopniami, w pobliżu której znaleziono posąg w formie będący, zbudowaną została na przeszło 5000 lat przed naszą erą a zatem jest starszą o 3500 lat od grobowca Tutankhamena. Stawiał ją budowniczy, kapłan i uczony pisarz w jednej osobie — **Imhotep**, dla mumji króla Zosera. Piramida ta jest najstarszą wśród piramid egipskich. Wnętrze jej zostało niewiadomo kiedy gwałtownie otwarte a zawartość jego zrabowana.

Odkrycie starożytnego miasta w Stanach Zjednoczonych.

Ameryka, szczytująca się mianem „nowego świata” w porównaniu z Europą, zaczyna powoli tracić uprawnienie do tego epitetu. Coraz częściej bowiem odkrywano są na terytorjum Stanów Zjednoczonych ślady dawnej, bardzo starej kultury.

Świeżo np. donoszą z Nowego Jorku, że dyrektor

tamtejszego Muzeum amerykańsko-indyjskiego, M. R. **Harrington**, ogłosił sprawozdanie ze swych poszukiwań archeologicznych, które czynił wiosną i latem br. w południowej części Stanu Nevada, gdzie udało mu się zbadać ruiny jakiegoś **starego bardzo, zasypanego piaskiem miasta**, rozciągającego się na przestrzeni 7

kilometrów długości i prawie kilometra szerokości. Uczony amerykański jest zdania, że ruiny te sięgają wstecz 3000 lat i że były zamieszkałe przez ludzi, posiadających dość znaczną cywilizację, jak to, między innymi, wskazują skorupy muszki pięknie wykonanych przez rzeźbiarzy glinianych z bogatą ornamentacją tam znalezione.

W roku przyszłym ma być zorganizowana na wielką skalę wyprawa dla naukowego zbadania tych ruin, o których pierwszą wzmiankę, jeszcze w r. 1827, dał Johnian Smith, ale które nie były przed Harringtonem badane.

Rzecz ciekawa.

Fakir który 15 lat nie ruszał się z miejsca.

Z Kalkuty donoszą, że śmierć jednego z tamtejszych fakirów o mało nie stała się także przyczyną groźnych rozruchów.

Fakir ten, uchodzący w przekonaniu mieszkańców Kalkuty za świętego,

przez lat 15 siedział na jednym miejscu, w kąciuku Nowego bazaru, bez ruchu i nie wyrzekłszy jednego słowa.

Przekupnie na Nowym bazarze postanowili, aby ciało fakira zostało pogrzebane na tem samym miejscu, gdzie spędził ostatnich 15 lat swego życia. Na to policja nie chciała pozwolić ze względów zdrowotności publicznej. Zakaz jednak policji wywołał takie wrzenie wśród ludności, że musiała ustąpić w obawie poważnych rozruchów.

Przekupnie więc postawili na swoim i pogrzebali fakira w kąciuku Nowego bazaru, gdzie niebawem stanie także pomnik tego osobliwego świętego, sprawionym drogą składek.

Gwałtu! Co się dzieje!

NIE WIERZY.

- Cóż pan doktor myśli o zdrowiu mojego męża?
- Aby tylko przetrzymał przesilenie, a wszystko będzie dobrze.
- Tak pan sądzi? A przecież u nas tyle razy było przesilenie i wcale nie jest dobrze.

	ADMINISTRACJA OTWARTA od godziny 9—12 w południe i od godziny 4—7 wieczorem	CENY OGŁOSZEŃ	Za terminowe umieszczenia ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.	
OBOWIĄZUJĄCE OD 26-GO MARCA: Drobne ogłoszenia za słowo zł. 0.10 — dla poszukujących posad zł. 0.05 — za słowo drobne o treści matrycjonalnej zł. 0.12 — wiersz milim. jednoszpaltowy zł. 0.10 — wiersz w rubryce „Nadesłane” zł. 0.25 — wiersz milimetrówy po kronice zł. 0.40 — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrówy zł. 0.50 — Za układ tabelaryczny, kombinowany 50 proc. — Zamiejscowe ogłoszenia o 80 procent droższe.				

Czytajcie, prenumerujcie i popierajcie!

„GŁOS WSCHODU”

Tygodnik poświęcony sprawom Wschodu i Polski pod redakcją poety gruzińskiego **Sergo Kuruliszwilli**. Tyg. „Głos Wschodu” wydaje dodatki w językach francuskim i tureckim.

Prenumerata roczna wynosi 20 zł., półrocznie 10 zł.

Prenumeratorzy roczni otrzymają jako premjum artystyczny ilustrowany „Album Wschodu”.

Adres Redakcji i Administracji: POLSKA, Warszawa, Warecka Nr. 9.

PLACÓWKA KRESOWA

TYGODNIK SPOŁECZNO-NARODOWY

Pismo bezpartyjne z dodatkiem ilustrowanym, poświęcone obronie ludu i Państwa Polskiego na kresach południowo-zachodnich

Redakcja i Administracja Biąka koło Bielska.

Prenumerata roczna 10 zł. półroczna 5 zł. kwartalna 2 zł. 50 gr.

DROBNE OGŁOSZENIA

KWALIFIKOWANA siła kasowa poszukuje odpowiedniej posady od Nowego Roku. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.” pod „Solidna”.

KJEROWNIK pow. Instytutu poszukuje ładnych dwóch pokojów z kuchnią, elektryczność, pożądaną gaz. Możliwie w śródmieściu. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.” pod „Kierownik”.

50 TYSIĘCY ZŁOTYCH poszukuje poważne przedsiębiorstwo przemysłowo-górnictwa na dokończenie inwestycji udoskonalających i powiększających produkcję przemysłową. Solidne gwarancje. Łaskawe oferty pod „Przemysł rolny” do Adm. „Gońca Krak.”.

WILLA murowana z 2-morgowym ogrodem, w pięknej, górskiej okolicy do sprzedania. Wiadomość w Administracji „Gońca”.

Ogrodzenia nietylko tańsze od drewnianych lecz estetyczniejsze i trwalsze.

1438

Kompletne ogrodzenia z siatki drucianej zwykle i ozdobne wraz z bramami i furtkami, jak również ogrodzenia kombinowane z drutem kolczastym, poleca:

FIRMA W. KUCHARSKI Sp. Akc.

Fabryka drutu i wyrobów drucianych

Kraków-Podgórze Romanowicza Nr. Telef. 277. Adr. Tel. „Metalgor”.

Dostawa szybka, duży zapas siatek na składzie. Oferty i prospekty na każde żądanie.

MASZYNY do szycia znane „Kasprzyckiego”. Hurtowo-Detalicznie-Raz. Warszawa, Marszałkowska l. 153. Zamawiać można listownie. 820

MŁYNY uniwersalne dla wszelkich celów wydające przemiał każdej grubości dostarcza: B/T. Jarcecki i Buki. Warszawa, Hoża nr. 37. Tel. 405—25.

Choroby piersiowe (pluc) leczy **Balsam Thiocolan Age**. Jednocześnie przywraca apetyt, wzmacnia organizm, powiększa wagę ciała, usuwa uporczywy kaszel i chorobliwe poty. Używać za poradą lekarza. **SPRZEDAJĄ APTEKI.**

SZWAJCARSKIE GORZKIE ZIOŁA (z kogutkiem) znakomicie ułatwiają funkcje organów trawienia. Idealny naturalny środek przy chronicznych zaparciach i przeciwnożyłości. **Sprzedają apteki i drogerje.**